

פרשת תולדות | גיליון 579 | א' בכסלו תשפ"א

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

להפצת העלון: 073-222-1388

זמן כניסת וציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
17:52	17:14	16:00	ירושלים
17:49	17:15	16:16	תל אביב
17:49	17:13	16:07	חיפה
17:53	17:17	16:19	ב. שבע

רמאות היצר הרע

סיבת המהפך שחל בגישתו של עשו למעמד הבכורה, וסוד שיטתו של היצר הרע

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

מעשה מכירת מעמד הבכורה של עשו ליעקב בנזיד ערשים, יש ללמוד מוסר השכל גדול לחיינו. בתורה מסופר: "וַיֵּזֶד יַעֲקֹב נְזִיד, וַיָּבֵא עֲשָׂו מִן הַשְּׂדֵה הַזֶּה וְהוּא עֵינָף. וַיֹּאמֶר עֲשָׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאֲדָם הָאֵדָם הַזֶּה". ויעקב משיב לו: "מִכֶּכָּה כִּיֹּם אֶת בְּכֻתָּךְ לִי". ומדוע ביקש יעקב להיות בכור? מפרש רש"י: לפי שהעבודה (בבית המקדש, טרם קיבל שבט לוי תפקיד זה במקום הבכורות, בעקבות חטא העגל) בבכורות. אמר יעקב אין רשע זה כדאי (ראוי) שיקריב להקב"ה". ולפי זה מובנת תגובת עשו: "הֲגַה אֲנִי הוֹלֵךְ לְמוֹת, וְלָמָּה זֶה לִי בְּכֻתָּךְ?" כלומר, מאחר שהשירות בבית המקדש מחייבות התנהלות על פי ההלכה, ומי שמזלזל בעבודת מלך העולם בארמונו חייב מיתה, ועשו לא היה מוכן לקבל עליו מגבלות כל שהן, וכמו שכתב רש"י: "אמר הנני הולך למות על ידה (על ידי הבכורה), אם כן מה חפץ לי בה?" ומשום כך: "וַיֹּאמֶר אֶת בְּכֻתָּךְ לִי יַעֲקֹב. וַיַּעֲקֹב יָתֵן לְעֲשָׂו לְחֶם וְנִזִּיד עֲדָשִׁים, וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיֵּבֶז עֲשָׂו אֶת הַבְּכֻתָּה". כלומר, קם ויצא בבזבז בהיותו בטוח שעשה עסק טוב. התפטר מעול מכביד ומחייב, וקיבל נזיד ערשים. ומה טוב יותר מזה?

אך הנה, כאשר מתוקף היותו בכור קיבל יעקב את הברכות מאביו במעמד הכרת הממשיך, לאחר שקנה את הבכורה כדין ועשו נשבע לו על כך, למרבה הפלא עשו מגיב באופן תמוה. כמסופר בתורה: "כִּשְׂמֹעַ עֲשָׂו אֶת דְּבָרֵי אָבִיו, וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וּמָרָה עַד מָאֵד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם אֲנִי אָבִי!". וגם לאחר שאביו מנסה להסביר לו שאי אפשר להחזיר את הגלגל לאחור, עשו אינו מוכן להשלים עם המצב. ככתוב: "וַיַּעַן יַצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֲשָׂו, הֲוֹ גִבֵּיר שְׂמִיתִי לָךְ, וְאֶת כָּל אֲחֵיו יִנְתִּי לֹו לְעַבְדִּים, וְדָגַן וְתִירֵשׁ סִמְכִיתִי, וְלָכֵה אֶפְאֵה מֶה אַעֲשֶׂה בְּנִי?"

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

שאל את הרב

עד מתי מותר להתפלל תפילת שחרית בבוקר?

מותר לכתחילה להתפלל שחרית עד ארבע שעות ביום, והן שעות זמניות שמונים מהזריחה. בקיץ השעה מתארכת ל-70 דקות ובחורף מתקצרת ל-50 דקות. מי שנאנס ולא יכול היה להתפלל לפני כן, עד

וַיֹּאמֶר עֲשָׂו אֶל אָבִיו, הַבְּרַכָּה אֲחַת הוּא לְךָ אָבִי? בְּרַכְנִי גַם אֲנִי אָבִי. וַיֵּשֶׂא עֲשָׂו קֶלֶו וַיִּבְכֶּה. ויש להבין, הלא עשו בז לבכורה, וטען שהוא הולך למות על ידה, ומה התחדש עכשיו?

אולם למדנו מכאן את דרכו של היצר הרע. כאשר האדם עומד בפני קיום מצווה, היצר מסתיר ממנו את שפע הטוב שיבואו לו בעולם הזה ובעולם הבא כתוצאה מקיומה של אותה מצווה, ואינו נותן לו להבין שכנגד הקרבה מסוימת מעצמו ומרצונותיו, יקבל פי כמה מיליונים מהקרבתו - אלא רק מראה לו את ההתמודדות ואומר לו: "מה אתה צריך זה? לשמור שבת? איך תוכל, הרי יש דברים שאסור לעשות בשבת". הוא אינו מראה את המתקנות וההוד והעונג שבשמירת השבת, כאשר דווקא ההפסקה ממרוץ החיים של עבודה מעייפת, נסיעות מטריחות ושיחות טלפון מתישות, היא שמעניקה לו בריאות הנפש והגוף, ומאפשרת לו לאגור כוחות חדשים לקראת המרוץ בששת ימי החול הבאים, מלבד שכרו הגדול בחיי העולם הבא. וכך בכל המצוות.

לפיכך, כאשר גילה עשו שלהיות עובד ה' במעמד של בכור, כירוש העצר בשושלת מלוכה אשר ממנו ייצא העם שייבחר לקבל את התורה, לא רק מחייב להתנהל בגינוני מלכות, אלא גם שפע טוב יש בו, בין בעולם הזה ובין בעולם הבא, וכמו שהתברך יעקב: "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֵב דָּגָן וְתִירֵשׁ. וַעֲבֹדָךְ עִמָּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֲמָיִם, הִנֵּה גִבֵּיר לְאֲחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ. אֲרִכֶּיךָ אָרוּר וּמִבְּרַכְיֶךָ בְּרוּךְ" - מיד הבין את גודל טעותו ופרץ בבכי מר. אשרי אדם היודע להביט על חיי תורה ומצוות כרצון ה' במבט בריא ונוכח, וזוכה לטובה וברכה בכל תחומי החיים: בשלום בית ובנחת מהילדים, בחיי איכות מאוזנים רוויי סיפוק ואושר ושמחת חיים, וטוב לו בשני העולמות. שבת שלום.

חצות היום עדיין רשאי להתפלל בדילוג על ברוך שאמר וישתבח, וברכות קריאת שמע, דהיינו שיאמר את ברכות השחר, שמע ישראל ועמידה. זמן התפילה וזמן קריאת שמע מופיעים בלוחות שנה עם זמני היום וכדאי לכל אחד שיהיה לו לוח כזה בבית, בו כתוב גם זמן השקיעה, וכל זמני ההלכה. **אני פחות מתחבר לאוכל של שבת. האם חייבים לאכול הכל בשבת או שכדאי**

מראש להבין אוכל שאני יותר אוהב? יש מצווה לאכול בשבת מאכלים ערבים לו. לחיך, ולכל אדם יש הדברים הערבים לו. ומי שאינו אוכל מאכלים חמים ביום, רצוי להשתדל לשתות משקה חם במשך היום (כך על פי חז"ל שאמרו שלא ייראה כמי שנזרקה בו מינות, כיוון שהצדוקים והקראים נמנעו מלהשאיר מאכל על האש בשבת מחמת שגגו בפירושו הפסוק "לא תבערו אש").

2 יש מצוות חדשות? גלעד שמואלי

3 המצעים הרב יצחק כנגר

5 תרוו שוים הרב ראובן זכאים

6 מה קרה עכשיו? ע. עידן

9 חדש: כוחות הביטחון הרב ישעיהו וינד

14 כמה טוב השם מורן קורס

בהשתתפות הרב מאיר שוורץ והרב שמעון פרץ

פרשת ויצא' ח"מ-כסלו | 2-3.12

חדרים מרווחים • ארוחות גורמה הרצאות מרתקות

חדרים אחרונים הבחינו מקומכם 073-222-1-270

תיו ירושלמי

בגני ירושלים

נופש שיחמם את הנשמה

כמה מצוות יש באמת?

האם חז"ל יכולים לתקן מצוות חדשות? ואיך נדע אם ככה רצון השם?

הסנהדרין הראשונה בהיסטוריה הוקמה על ידי משה רבנו בשליחות אלוקית, והסמכת החכמים לפסוק הלכה לישראל עוברת מדור לדור, כפי שנאמר בתורה "בְּאֵת אֵל הַפְּהִינִים הָלוֹם וְאֵל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּיָמֶיךָ הָהֵם וְדָרְשֶׁתְּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט" (דברים י"ז, ט).

הקב"ה הוא זה שהעניק לחכמי הדור את הסמכות, ואף החובה, לגזור ולתקן תקנות לשמירת דיני התורה. בנוסף, רשאים חכמים לקבוע מצוות נוספות שאינן באות כסייג לתורה. ואומנם, רובן של תקנות חז"ל הן במטרה לשמור על קיומן של מצוות התורה. ומה עם תקנות שחז"ל תיקנו לנו כמצוות דרבנן (=חכמים)? הדלקת נר חנוכה, הדלקת נר שבת ויום טוב, קריאת מגילת אסתר בפורים, נטילת ידיים לפני אכילת פת, ברכות, עירובין ואמירת הלל. ובכלל, איך אנו מברכים "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו...", על מצוות דרבנן, הרי הקב"ה לא ציווה אותנו ליטול ידיים או להדליק נר שבת. התשובה נמצאת בפסוק בו הקב"ה ציווה אותו לקיים את הוראת החכמים - "לא תסור מן הדָבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ" (דברים י"ז, י"א), ולכן קיומה של מצווה דרבנן היא למעשה קיומו של ציווי אלוקי. ואם כן, כל עבירה על תקנה או מצווה שתיקנו חז"ל הינה גם עבירה על מצוות עשה זו מהתורה.

לדוגמא, מבין תקנות חז"ל שנועדו ליצור ריחוק מסוים בין בני העם היהודי לבין בני אומות העולם, ובכך למנוע קשרי התבוללות, הם האיסורים לאכול לחם שנאפה על ידי נוכרי וכן בישולי נוכרי, אף אם כל מרכיבי הלחם והמזון כשרים לחלוטין. איסורים אלה מונעים סיטואציות חברתיות ויצירת קשרים אישיים מדי בין היהודי לנוכרי, שכן אכילה משותפת מביאה לידי קרבה. הקב"ה הוא זה שמצווה שחכמים יקבעו סייגים לשמירת התורה - "וְשִׁמְרָתֶם אֶת מִשְׁמְרֹתַי" (ויקרא י"ח, ל), כשכוונת הדברים היא לעשות משמרת למשמרו של הקב"ה על ידי קביעת הרחקות וגדרות למצוות התורה. וכן הקב"ה מצווה אותנו, בני העם היהודי, לשמור ולקיים את מצוות ותקנות חכמי ישראל - "וְעֲשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמִּקּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר ה' וְשִׁמְרָתָ לְעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֶד" (דברים י"ז, י"ג). קביעת תקנה לא הייתה עניין של מה בכך בעיני חז"ל. הם נדרשו לחשיבה מעמיקה, ראיית העתיד, שיקול דעת וזהירות רבה.

מכירים את הסיטואציה שבה אתם נוסעים קצת יותר מהר מהמותר, ופתאום נתקלים בפס האטה שלא שמתם לב אליו, והאוטו מקבל הנחתה אחורית לא נעימה בכלל? משרד התחבורה לא תיכנן את פסי האטה כדי להקשות עלינו בנהיגה, אלא כאמצעי שיכריח את הנהג להפחית את מהירות הנסיעה כך שהיא תהיה עד המהירות המותרת, ובכך למנוע תאונות דרכים. זהו אמצעי שמבטיח להרחיק אותנו ממהירות גבוהה, ובכך שומר על חיינו. חכמי ישראל אינם יכולים להוסיף ולו מצווה או עבירה אחת בתורה. אבל בהחלט הם שומרים עלינו על ידי קביעת "מקדמי ביטחון" כמו הרחקות בתחומים מסוימים, בהם ידעו כי ישנו חשש שיבואו לידי איסורי תורה. כך למשל נקבע איסור מוקצה, האוסר לטלטל חפצים שהשימוש בהם אסור בשבת, מחשש שיבואו בטעות לחילול שבת. כל ההרחקות נועדו לשמש כחומות הגנה עבור היהודי, ולעזור לו שלא להיכשל בעבירות חמורות. בדיוק כמו האזהרה הכתובה על רציף הרכבת "נא לא לחצות את הקו הצהוב".

יונתן הלוי שבע עובדות

ירגיל עצמו תמיד לעורר רחמים ולהזכיר זכותו, ועבור זה יהיה אהוב וחביב לפני הקב"ה. בגמרא נכתב כי "כל הדן את חברו לכף זכות המקום ידין אותו לכף זכות". על כך אומר החפץ חיים: "ותראה חסדיו יתברך כי חפץ חסד הוא, ומקבל כל מין טענה מהמלמד זכות".
5. להיזהר במיוחד מלדבר חובה על אדם הנמצא בצרה ועל מתים: "הפלא יועץ" מוסיף ומרחיב כי "ביותר צריך להיזהר כשאדם נתון בצרה ללמד עליו סנגוריה ושלא להזכיר עוונותיו. יש להיזהר שלא לומר חלילה: 'זה וזה גרם, ועל כן באה עליו הצרה הזאת', כי ידוע שאין השטן מקטרג אלא בשעת סכנה". מתייחס הפלא יועץ גם למתים, ומורה: "וביותר צריך להיזהר שלא להזכיר חובת שוכני עפר שהמה עומדים בדין".
6. עלינו לדון לכף זכות גם את עצמנו: "וכן צריך האדם לחפש ולמצוא בעצמו מעט טוב ולדון אותו בעצמו לכף זכות, ועל ידי זה יעלה באמת לכף זכות ויחזור בתשובה על ידי זה" (ליקוטי מוה"ר).
7. כן, זה לא תמיד קל אבל זו מצווה: אחת ממצוות העשה הנוהגת בכל שעה היא מצוות "בצדק תשפוט עמיתך" (ויקרא י"ט, ט"ו), מצווה המחייבת אותנו לדון כל אדם לכף זכות, ועל פי פסקים רבים היא מצווה מן התורה. הגר"א גניחובסקי זצ"ל כתב על מצווה זו "מצווה זו אינה פשוטה ואינה מן הקלות, אך אין זו מעלת חסידות בעלמא, אלא מצוות עשה ממש".

לדון לכף זכות: 7 עובדות שחשוב לדעת

מצוות עשה מן התורה היא לדון כל אדם לכף זכות. זוהי מצווה שאינה קלה, התלויה בלב, ושכרה עצום

"בתוך עם טמא שפתיים אנוכי", ומשה רבנו נענש על שאמר: "הן לא יאמינו לי". לעומתם, גדעון זכה להנהיג את ישראל בזכות שלימד סנגוריה על ישראל, וכה נכתב: "לך בכוחך זה והושעת את ישראל" - בכוח הסנגוריה שלימדת על בני.
3. רצון האב שידברו דברים טובים על בניו: בעל ה"יסוד ושורש העבודה" ממשיל את הקב"ה לאב האוהב את בנו, גם כשהוא חוטא. כה דבריו: "רצון האב שילמדו בני אדם על בנו, אף שאינו הולך בדרך טובה, תמיד סנגוריה, וידונו אותו לכף זכות... כל שכן הבורא יתברך שמו, שהוא טוב ומיטיב לכל, ורצונו שילמדו על בניו סנגוריה, ולדון אותם בתמידות לכף זכות, ושכרו שמן השמים ידונו אותו גם כן לכף זכות".
4. הקב"ה מחבב את מי שמעורר רחמים על ישראל ומזכיר זכותו: "החפץ חיים" כותב כי "צריך כל אדם להיזהר בנפשו מללמד חובה על כלל ישראל, ואדרבה

1. מצווה דאורייתא, בדיוק כמו שמירת שבת: אחת ממצוות העשה הנוהגת בכל שעה היא מצוות "בצדק תשפוט עמיתך" (ויקרא י"ט, ט"ו). המצווה מחייבת אותנו לדון כל אדם לכף זכות, והינה דאורייתא על פי פוסקים רבים.
2. רצונו של הקב"ה שילמדו זכות על בניו: במדרש (דברים רבה, פרשה ג' אות ט"ו) נאמר: "אמר משה לפניו, ריבונו של עולם, יודע אני שאתה אוהב את בניך, ואין אתה מבקש אלא מי שילמד עליהן סנגוריה". הקב"ה גם מקפיד על מי שמדבר בגנותו של ישראל: "הפלא יועץ" מציין כי במספר מקומות בתנ"ך רואים שהקפיד הקב"ה על אלו שדיברו בגנותם של ישראל, אף על פי שהיו צדיקים ביותר. הוא מציין כי אליהו הנביא זכור לטוב נענש על שקטרג על ישראל ואמר: "קנא קנאתי לה' אלוקי צבקות כי עזבו בריתך בני ישראל", ואף ישעיהו הנביא נענש על שאמר:

עורך: מנחם פינס • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: מליה זכריה ואסתר שמיר
בואו להיות חלק מהמהפכה, היו שותפים בהפצה! לקבלת 50 עלונים עד לבית עם שליח. להפצה בבית הכנסת ובסביבתכם הקרובה חייגו 073-2221388

הרב שניר גואטה

בערב חיזוק ענק בנושא
אמונה וביטחון

טבריה רביעי | כ' כסלו | 14/12
אולם ביי"כ לאה וילדיה (מתים קבר האמחות) רח' גולדה מאיר 15
בהשתתפות: הרב **מרדכי חזיה** הרב **עידו סממה**

יהוד רביעי | י"ג כסלו | 7/12
אולם ביי"כ חזון עובדיה נצח ישראל רמז 29
בהשתתפות: הרב **מרדכי חזיה** הרב **יוחאי חנסאב**

בית שאן רביעי | ו' כסלו | 30/11
אולם מרכז נוער עירוני רח' הרב מכלוף לסרי 2
בהשתתפות: הרב **מרדכי חזיה** הרב **זאב ארן**

גברים ונושים בהפרדה מלאה | 19:30
כניסה חופשית | 073-2221240

שיח יצחק

חוגגים בר מצווה

על השמחה להיות חלק מהעם הנבחר ודברים שחשוב לדעת לקראת יום בר המצווה

על מה ולמה חוגגים כאשר מלאו לנער שלוש עשרה שנים?

הטעם הידוע הוא, כי ביום זה נכנס הנער לנועם התורה והמצוות, ומאן ואילך הוא זוכה לקיים את מצוות תפילין וכן את שאר המצוות מן התורה כמצווה ועושה.

מדוע עשה רשב"י סעודה גדולה?

הזוהר הקדוש מגלה טעם נוסף לשמחה זו. הזוהר מספר על רבי שמעון בר יוחאי, שהזמין תלמידי חכמים להשתתף בסעודה גדולה שהכין. רבי שמעון היה שמח שמחה גדולה, וכיסה את כל הבית בכלים יקרים.

שאלו החכמים את רשב"י, מדוע אתה שמח היום יותר משאר הימים? השיב רבי שמעון: כי היום הזה יורדת נשמה קדושה עליונה לרבי אלעזר בני.

הושיב את רבי אלעזר בנו אצלו, ואמר לו: שב בני, שב, שיום זה אתה קדוש, ובחלקם של עם הקודש נכנסת. אמר רבי שמעון איזה יש קדוש, וסיבבה אש בתוך הבית, ובאותו הזמן נכנסה נשמה קדושה לרבי אלעזר.

כאשר רבי יוסי ראה את המראה הרוחני הזה, נכנס וברך את רשב"י: "שתהא שמחה זו שלמה". שאלו רבי שמעון: "מה כוונתך בברכה זו?". השיב רבי יוסי, יש לי בת, והיא ראוייה לרבי אלעזר. ובאותו מעמד הייתה הסכמה על שידוך זה, ואכן, נשא רבי אלעזר ביום בר המצווה שלו את בתו של רבי יוסי.

ומובא בהמשך הזוהר: כאשר הנער משלים שלוש עשרה שנים, שאז נעשה ראוי לעשות ולקיים את מצוות התורה, באותו היום חובה על הצדיקים לעשות שמחה גדולה, כמו ביום שנכנס לחופה.

פרטיים מעשיים ליום חשוב זה

כתב רבנו יוסף חיים זיע"א, בספרו הגדול "בן איש חי", שטוב שהישיבים בסעודה יברכו את הבן שיזכה לתורה ויראת שמים וקיום המצוות. ואם הבן יודע לדרוש בדברי תורה - ידרוש. ואם אינו יודע - אביו או תלמיד חכם יאמר דברי תורה. וטוב שילבש בגד חדש ויברך ברכת "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", ויכוון בברכה זו גם על היכנסו באותו היום לעול המצוות.

דבר נוסף, יש לאבי החתן לברך כך: "ברוך שפטרני מעונשו של זה". ומפני הספק מברכים ברכה זו ללא שם ומלכות, וממילא אף השומעים לא יענו אמן.

ומתוך הדברים האמורים, יש לשים לב, כי גם אם לא הסתדר לעשות את חגיגת בר המצווה בתאריך המדויק, מכל מקום יאסוף עשרה אנשים ויעשו סעודה, וישמחו שמחה גדולה, כי יום גדול הוא.

מתוך ספר "שיחת יצחק" בפרשתנו. לרכישת ספרי הרב יצחק בצורי היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

זה אפשרי

ציפיות - זה טוב או רע?

לפעמים טוב לצפות למשהו, לפעמים כדאי שלא. אבל הכי חשוב לשים לב טוב לדרך

מצד אחד יש אומרים: "הציפייה היא אם לכל תסכול". מצד שני יש שיאמרו: "ציפיות גבוהות הן המפתח לכל דבר".

מצד אחד, לציפיות ישנם צדדים שליליים, ומצד שני - הן המפתח להתקדמות ולשאיפה קדימה.

אנשים יגידו לך דברים כמו "אם אין לך שום ציפיות, אתה לעולם לא תתאכזב". תבדוק, מתי הייתה הפעם האחרונה שכעסתם, התאכזבתם, התעצבתם? מה שקדם לכך היו ציפיות, שבמידה כזו או אחרת לא התממשו. ציפיתם שמישהו אחר יתנהג בצורה מסוימת, ציפיתם שאתם תתנהגו בצורה מסוימת, או שציפיתם שבאורא העולם ינהל את העולם בצורה מסוימת - ובאחד מהאספקטים הללו הצפיות לא התממשו. ממילא הרגשתם את ההרגשה השלילית שבאה בהמשך.

מצד שני, לציפיות יש גם צדדים חיוביים - מעבר לתקווה, שהינה אבן יסוד בכל התקדמות בחיים, גשמית ורוחנית, לעיתים ציפיות יכולות אף להוביל לנבואות שמגשימות את עצמן.

כולנו מכירים את חז"ל, שאמרו "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי". אם לא הייתי מצפה להצליח במשהו, לא הייתי מתחיל אפילו לנסות לעבוד בכיוון המדובר.

הזירות, מוקש.

ציפיות הינן דבר חיובי, אבל ציפיות לא ריאליות, אינן. הבה נלמד להיזהר מציפיות לא נכונות, או כפי שכינתי את זה, "מוקשי ציפיות" - ציפיות שרוב הסיכויים שיגרמו לנו צער מיותר, שנובע פשוט מציפיות לא מציאותיות. נביא לפניכם מספר דוגמאות, קעת ובשבוע הבא בעז"ה.

החיים צריכים להיות הוגנים

אם אתם מצפים שהחיים יהיו הוגנים, אתם עומדים להתאכזב. העולם מושגח ומונהג על ידי בורא העולם בצורה מושלמת. כך, פעמים שמערכת השיקולים של הבורא אינה גלויה לנו, ולכן בטווח הקצר, ואני מדגיש, דווקא בטווח הקצר, הדברים עשויים להיראות "לא פיירים". אבל ברור לנו ש"משפטי השם אמת צדקו יחדיו" (תהילים י"ט, י). או כפי שהסבירו חז"ל, גם משה רבנו רצה להבין את המושג של "צדיק ורע לו, רשע וטוב לו", והבורא ענה לו בשלב מסוים: "וראית את אחורי, ופני לא יראו" (שמות ל"ג, ח). כלומר להבין את הנהגת הבורא בעולם ניתן ללמוד רק למפרע. בהווה הדברים נראים לא הוגנים או לא צודקים. אבל בהסתכלות רחבה יותר, ובפרט כאשר מסתכלים על כל התמונה כולה, רואים את הסדר המדהים, שפעמים הוא גם בגדר של "מקדים תרופה למכה", ולפעמים רק אחרי מאה ועשרים נדע את כל התשובות, כמו שאמרו חז"ל על הפסוק "אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה" (תהילים קכ"ו, ב).

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר זה אפשרי. לרכישת ספרו היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

זה לא חו"ל...

זה חוף גיא!

מוזמנים לנופש הכי שווה על חוף הכנרת!

בריכה מחוממת
ספא חפזק

מלון מפואר
★★★★★

ארוחות
גורמה

נופש משפחות

פרשת וישב חמישי - שבת
כ"א-כ"ג כסלו 17.12-15

הרב שניר גואטה
הרב אבנר קוואט

הבטיחו מקומכם:
073-222-1-270

מה מתחבא לכם בתוך הצלחת?

רוצים לדעת מה אפשר לגלות בתוך פטרוזיליה? האם יכול להיות שטבעוני עלול בטעות לאכול יותר יצורים חיים?

אתם מבקרים בשוק, קונים צרור כוסברה רענן וירוק הישר מהדוכן, במיוחד בשביל הדגים שקניתם. מה שאתם אולי לא יודעים זה שבתוך זה צרור הכוסברה התמים הזה מסתתרים עשרות תולעים וחרקים, שעושים את דרכם הישר אל הצלחת שלכם.

הרב יוסף דורפמן, מומחה בינלאומי לכשרות המזון, הנחשב לפורץ דרך בתחום של בדיקת חרקים במזון, אמר כי "בק" אחד של פטרוזיליה מגידול מיוחד נמצאים בין 2 ל-5 חרקים. לעומת זאת, בק"ג אחד של פטרוזיליה מגידול רגיל יכולים להימצא 200-300 חרקים".

בעוד שבעלים ירוקים שהינם מגידול מיוחד למניעת חרקים, החרקים הקיימים בהם נשטפים בקלות, בעלים ירוקים שמגיעים מהגידול הרגיל קיימים חרקים שאינם נשטפים בקלות, ונשארים על גבי הירק, כגון זבוב המנהרות, כנימות עלה ועוד. למעשה, ההבדל בין גידול מיוחד לגידול רגיל הוא בסוג החרקים ובכמות החרקים הקיימים בירק.

האדם הרגיל, שאינו בקי בבדיקת מזון מחרקים, לרוב לא יבחין בחרקים הנמצאים על גבי המזון. ישנם חרקים שצבעם דומה לצבע עלי הירק וקשה להבחין בהם; בירק המאוחסן במקרר לא רואים את זחילתם של החרקים משום שהקור מרדים אותם; לעיתים חרקים נראים למי שאינו בקי בתחום כלכלוך ותו לא. קיימים אינספור תיעודים של מומחים בתחום זה המציגים את החרקים הרבים הנמצאים בירק מגידול רגיל.

בתורה נאסר עלינו לאכול תולעים, מעופפים וחרקים: "אל תִּשְׁקְצוּ אֶת נִפְשֵׁיכֶם בְּכָל הַשָּׂרֵץ... וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם... וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת נִפְשֵׁיכֶם בְּכָל הַשָּׂרֵץ הָרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ" (ויקרא י"א, מ"ג-ד). אחד הדברים היסודיים בהם מובדל העם היהודי מיתר אומות העולם הוא המזון אותו הוא צורך. צריכת מזון שאינו כשר יוצרת כמעט מעטפת של חסימה רוחנית על נשמת האדם, שמקשה על האדם להרגיש חיבור לכל דבר שמקורו בקדושה. חז"ל מבארים על המילה "וְנִטְמַתֶּם" כי הכוונה היא לטמטום הלב, דהיינו אטימות רוחנית. כלומר, מזון שאינו כשר מטמא את נפש האדם, ויוצר סביבו מעטה של חציצה רוחנית. לכן מצווה אותנו ה' לשמור על נפשנו מאותו היזק רוחני על ידי הקפדה על כשרות המזון שלנו.

אכילת שרץ נחשבת כעבירה חמורה. לשם המחשה, מי שאוכל בשר טרף בכמות של "כזית" (27 גרם לפי עדות המזרח) עובר על מצוות לא-תעשה אחת בלבד מהתורה, ואילו מי שאוכל שרץ - עובר על ארבע עד שש מצוות לא-תעשה מהתורה, בהתאם לסוג השרץ. לכן מי שאוכל מזון הנוגע בתולעים יכול בסעודה אחת בלבד לעבור על עשרות ואף מאות (!) מצוות לא-תעשה.

חשוב להבהיר כי קיימת נגיעות של חרקים גם במאכלים נוספים מלבד ירקות עליים, וכדי לדעת באילו מאכלים קיימת נגיעות וכיצד יש לנקות אותם באופן המיוחד לכן, ניתן להיעזר בספרו של הרב משה ויא "קיצור בדיקת המזון הכלכה". כמו כן, סוגי מאכלים שבהם קיימת נגיעות חרקים, ניתן להשיג כיום בקלות בהכשר מהודר ללא חרקים ותולעים.

האתגר השבועי

עשו השבוע את הקנייה השבועית שלכם בסופר ששומרי תורה ומצוות רוכשים בו, בעל הכשרים מהודרים, שימו לב שאתם רוכשים עלים ירוקים (כגון: פטרוזיליה, כוסברה, חסה, כרוב, סלרי, בצל ירוק, ננע, בזיליקום, שמיר וכיו') ארוזים בשקית שעליה כתוב "גידול מיוחד למניעת חרקים", ועקבו אחר ההנחיות על גבי האריזה. שטיפת העלים היא פעולה פשוטה הרבה יותר ממה שנראה לכם.

הפרדוקס של הקצין המצטיין

האם אפשר לשמור על עם ישראל, ולרצות להרוס אותו בו זמנית?!

למחלקת ייעוץ והכוונה צלצל איתי, 26, וסיפר: "אני מתחזק בחודשים האחרונים, ובאחת השיחות שהיתה לי השבוע עם אחי הצעיר, שהוכתר כקצין מצטיין ביחידה מובחרת בצבא, דיברנו בעניין ההתבוללות שצוברת תאוצה בארץ ובעולם. כשהבעתי את דעתי ואת התנגדותי, אחי תקף וטען שאני גזען, ושאל בכעס: 'מה, הגויים הם לא בני אדם?'. מה אני עונה לו?". אתה יודע, איתי, שאחייך פשוט לא חשב על מה שאמר. אסביר. הוא התגייס לצבא, ליחידה מובחרת, מתוך אידיאל לשרת את המדינה ולהגן על תושביה. אחייך השתתף במבצעים מסוכנים, וודאי לא פעם גם ראה את המוות בעיניים, ולדברייך, על מסירותו לתפקידו אף קיבל צל"ש כקצין מצטיין.

אנחנו, איתי, לא עם מיליטנטי, אנחנו לא עם כובש. אנחנו לא עם שמחפש אוצרות ונפט של מדינות שכנות, אנחנו לא מחפשים לפגוע באף בן אדם בעולם. אז למעשה, מצד עצמנו אנחנו לא צריכים צבא. כל מה שהקמנו צבא, זה רק בגלל שרוצים להרוג אותנו, ואנחנו רוצים לחיות. מה שמר כל השנים על העם היהודי כעם יהודי, זאת רק תורת ישראל וההלכה, אותה תורה שהזהירה מנישואי תערובת ומהתבוללות, כי אחרת, חלילה, "ככל הגויים בית ישראל".

אחייך בעצם מסר את גופו ונפשו - כדי לשמור על העם היהודי בארץ ישראל, ובדיוק באותה נשימה, בלי לשים לב, הוא תומך במהלך של הכחדה והשמדה של העם היהודי, שהרי על פי תורת ישראל, נישואי תערובת של יהודי וגוייה מפסיקים וכורתים את היהודי מעץ החיים, ממורשתו המפוארת בת אלפי השנים. את ילדיו של המתבולל אי אפשר לספור עם העם היהודי, ובעצם מדובר בגזר דין איום ולזרעו ולזרעו עד עולם - כמו גם, בגידה באבותיו ובאבות-אבותיו, שמסרו נפשם על יהדותם, ועשו הכל רק כדי לשמר את מה שאחייך הצעיר מוכן לאבד ברגע. הבנת את הפרדוקס, איתי? מי שמסר גופו ונפשו לקיומו של העם היהודי - מצדד במהלך של הכחדתו, חלילה.

ובעניין הגזענות שהטיח בך, העניין הזה רחוק מאיתנו. אנחנו, היהודים, לא נגד הגויים, אנחנו לא שונאים את הגויים. אנחנו לא מצווים חלילה לפגוע בגויים, וודאי שלא בגופם או נפשם. "חביב אדם, שנברא בצלם". אבל יש לנו תפקיד מסוים בעולם, ומתוקף תפקידנו כבניו של בורא עולם, "בנים אתם לה' אלוקיכם", אנחנו נדרשים לשמור על קדושה ועל טהרה. לכן יש ציוויים מפורשים בתורת ישראל, שנועדו לשמור ולגדור כל פרצה שעלולה לחבל ולפגוע במעמדנו כבני מלכים.

לא אשכח שיחה מטלטלת שהיתה לי לאחרונה עם יהודי מתבולל בגרמניה, שלו מספר בנים, חלק בגיל הנעורים (גויים, על פי התורה). באחת המחלוקות שלו עם אשתו, היא סיננה לו את הביטוי המוכר והמפורסם "יהודי מלוכלך". מיד אחר כך, בניו דאגו שיצא מהבית ולא נתנו לו לחזור לילה שלם. הם השאירו אותו בחוץ, והם ישבו לאכול ולשתות עם אמם, כשהם מתבדחים על חשבוננו. כל הלילה הוא ישב ובכה על המדרכה, ולמחרת צלצל למשרדי הידברות, הוא היה שבור, סיפר על ההשפלה שהושפל על ידי ילדיו, ועל רצונו לעזוב הכל ולחזור לחיק היהדות. דיברנו בפיוס, הרגעה והסברה, כיצד לחזור לארץ ולחיות את שארית חייו כמו יהודי אמיתי.

איתי, תיגש לאחייך ותסביר לו, שלא צריך תמיד ללמוד בדרך הקשה, וכדאי לשמוע ולקיים את חוקי התורה.

הכותב הינו מנהל מחלקת ייעוץ והכוונה בהידברות

שבת הלומית במלון לביא
ט"ז-ט"ח כסלו 9-10.12 | וישלח

073-2221270 <<מהרו להירשם>>

הרב יצחק פנגר • הרב דן טיומקין

התמלך ברואיך

שבת הלומית במלון לביא

התבשל כלל על גבי האש, אף שהולך ומתבשל מאליו בשבת (כך מבואר בגמרא שבת יח). אמנם אסור להרים את כיסוי הסיר בשבת עד שהאוכל שבו מבושל לגמרי, ולכן אם הרימו את מכסה הסיר והאוכל אינו מבושל - אסור להחזיר את כיסוי הסיר למקומו, משום שגורם בזה תוספת בישול.

אפית תפוחי אדמה בתנור בשרי ובתבנית בשרית שצילתי בה בשר היום (התבנית היתה נקיה לפני האפיה של תפוחי האדמה). **כעת אני מעוניינת להעביר את תפוחי האדמה לכלי אחר, ולשפוך עליהם שמנת וגבינות. האם מותר לעשות כן?**

לספרדים מותר לעשות כן לכתחילה (שולחן ערוך יורה דעה סימן צ"ה סעיף א', והליכות עולם חלק ז' פרשת קורח אות י"א). והאשכנזים נוהגים איסור בזה (הרמ"א ס"ט). אמנם אף לאשכנזים יש להקל במקרה שאפו בתבנית שאינה בת יומה (שעבר 24 שעות מהפעם האחרונה שצולו בה בשר), שבמקרה זה מותר לערב את תפוחי האדמה עם שמנת (דרכי משה שם אות א'). יש להדגיש שצריך להעביר את תפוחי האדמה לכלי אחר, ואסור לשפוך על גבי הכלי הבשרי, וזה כלל ברור לכל הלכות בשר וחלב, שאסור בשום אופן לערב את החלב בכלי בשרי ולהיפך.

073-3333-300

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. כלל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

לקבלת 2 הלכות ביום מהידברות, סרקו את הברקוד

הרב ראובן זכאים

במילים הכי פשוטות וישירות שידע: "אלוקים, אתה לא תצטער על שהענקת לי את חיי במתנה. אני עוד אוכיח לך שהיה 'שווה' להציל אותי!".

בתו הבכורה של חיים, פנינה, זמן לא רב אחרי התאונה, כבר נולדה לבית שומר תורה ומצוות. אחרי שנות לימוד ושקידה הפך חיים למרביץ תורה ומזכה הרבים, שזכה להעמיד משפחה של תלמידי חכמים לתפארת, ויקרא שמו בישראל: הרב חיים כחלון שליט"א.

כשאני חושב על זה, אני יכול שלא ללמוד לקח מאלף: הרי בעצם בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, השם הטוב והמטיב, מציל אותנו מאינספור סכנות, מכל כך הרבה צרות, קשיים וגזירות לא עלינו, ומחיייה אותנו בכל שבריר שניה, פשוטו כמשמעו. **האם גם אנו משתדלים להוכיח "שווה" לו להחיות אותנו? שישמח על החיים שהעניק לנו?**

אם התבוננות זו הפכה את חיינו של הרב כחלון ב-180 מעלות לטובה, הרי שוודאי גם אנו מסוגלים, וחייבים, להשתנות ולהתקדם, אפילו במעט, מבחינה רוחנית. איך אמר מי שאמר? תהיו פְּחֻלֵּנִים!

מלאכות שמתחילים ביום שישי אבל ממשיכים לתוך השבת

כיבוס ביום שישי, בישול של סיר חמין על גבי הפלטה ושאלות נוספות

האם מותר לכבס בגדים ביום שישי?

מתקנת עזרא, שיהיו מכבסים בגדים ביום חמישי מפני כבוד השבת. והטעם, כדי שיהיו פנויים להתעסק בצרכי שבת (שולחן ערוך סימן רמ"ב). אמנם אם לא כיבסו ביום חמישי - מותר לכבס בערב שבת (כף החיים ש"ס). והיום, שמכבסים במכונת כביסה חשמלית ואין צריך לבזבז הרבה זמן לכיבוס הבגדים, נראה שמותר לכבס בערב שבת. ומכל מקום ראוי להקדים, כדי שיום השישי יהיה פנוי לצרכי שבת (הליכות עולם חלק ג' פרשת

לך לך אות ג').

חיילים המגיעים לחופשה קצרה בערב שבת אחר הצהריים, ועליהם לחזור לבסיסם מיד בצאת השבת - האם מותר להכניס את בגדיהם לפני שבת למכונת הכביסה, והמכונה תסיים את פעולתה לאחר כניסת השבת?

מותר להם לכבס בגדיהם במכונת הכביסה, אבל כמובן לא יוציאו הבגדים מן המכונה אלא במוצ"ש

(ש"ת יחזוה דעת חלק ג' סימן י"ח). **אם אפתח את ממטרות הגינה לפני שבת, הן יסקו את הצומח ויעניקו ריח רענן כשנחזור מבית הכנסת. זה מותר?**

מותר לפתוח את הממטרות מערב שבת, והמים הולכים ומשקים את הגינה במשך השבת (כך מבואר בגמרא שבת יח). וקודם שיסגור את הברזים - יסגור תחלה את הצינור הראשי המספק מים לכל הממטרות, כדי שלא יגבר לחץ

המים בצינור אחד שנסאר פתוח על ידי שיסגור את השני, ובזה הוא גורם להשקיה מוגברת יותר, דבר שאסור בשבת (כן פסק בילקוט יוסף).

האם מותר להניח סיר חמין שאינו מבושל על הפלטה קודם השבת, כדי שיתבשל במשך השבת, או שצריך להקפיד שכל האוכל יהיה מבושל קודם השבת?

מותר לתת מערב שבת סיר עם תבשיל שלא

תהיו שווים

מה חושב אדם רגע אחרי שקיבל את חייו במתנה?

אלא שלאחר מספר דקות פקח את עיניו, התעשת, צבט את עצמו ונוכח שהוא חי. ואז החל לנסות להיחלץ מהרכב בכוחות עצמו. במאמצים על אנושיים זחל על גחונו עד שהצליח להגיע אל ידית הדלת, ובאמצעותה לצאת מהרכב בשלום, כשהוא וכל העומדים שם משתאים: כיצד למרבה הפלא יצא מתאונה קשה שכזו ללא פגע, למעט שריטה שטחית בגב.

באותם ימים היה חיים רחוק לחלוטין מקיום תורה ומצוות, אך כשהבין שזכה לנס מופלא, ומשחדרה למוחו ההכרה כי חיינו ניתנו לו במתנה, נשא את עיניו וידיו לשמים, ואמר

ביום בו יצא חיים - אקדמאי מבטיח וספורטאי מצטיין - לראיון לקראת עבודה חלומית בתל אביב, הוא התאחר מאוד לשוב. טלפונים לא היו אז (תשמ"ו, 1986), כך שלרעייתו לא היתה דרך לדעת שחיים נקלע לתאונת דרכים קשה. הוא נרדם "לכמה שניות", הרכב איבד שליטה והסתובב על צירו כמה פעמים עד שנתקע בעוצמה בגדר בשולי הכביש, והתהפך בקול נפץ מחריד. חיים נלכד בתוך הרכב שהחל להעלות עשן. החבטות הקשות שספג גרמו לו לערפול חושים.

ככאב הוא הבין שכאן ככל הנראה הסתיימו חיינו. מרעייתו הוא לא יזכה להיפרד, ואת ביתו לא יכיר.

הרב חיים כחלון

נסיעה לנשים | האר"י הקדוש | ר' יוסף קארו | ר' פנחס בן יאיר | רבי מאיר בעל הנס | הבת עין

- הרב -
יעקב חמו

- הזמרת -
רית מזרחי

תלווה את הטילול
- הרבנית -
חגית שירה

מאירות
בהתחלה הבלות פנין
יום מסוגל לישועות
יום שלישי י"ב כסלו 6.12

ארוחת צהרים עשירה במלון נוף כנרת

הבטיחו מקומכן:
073-2221240

נקודות איסוף: בני ברק | חולון | נתניה | ירושלים

א מא שלי היתה דמות נערצת בקרב תלמידותיה. אף על פי שאנו - משפחתה - ידענו מכך, מעולם לא האמנו ושיעורנו עד כמה. היא היתה אישה צנועה בכל המובנים, מעולם לא הרימה טון, תמיד חייכה, ומאור פניה היה כמגדלור לכולנו. אם חשבנו שאמא שלנו היא שלנו בלבד, כשגדלנו הבנו שהיא היתה אמא לעוד רבות מתלמידותיה.

אמא היתה מורה בכל נימי נפשה. כל אישיותה היתה חדרת מטרה לחנך את בנות ישראל. אמא לא עבדה במוסדות סטנדרטיים, לא ליקקה דבש. אמא אהבה לתת ולהשקיע בנשמות גדולות ואומללות. היא לימדה במוסד של בנות שהחיים לא האירו להן פנים, בקושי זוכרות חיוך מהו. בנות שמגיעות מבתים הרוסים או לא קיימים, כאלו ששפל המדרגה לא הסתיים לפנייהם. כל סיפור מגלה עד כמה הגרוע לא היה גרוע באמת.

מאידך, מגלים כמה תעצומות נפש וכוחות גדולים יש בהן, איך הן לא רק שורדות את ימיהן, שמלאים בסבל וקושי, אלא איך הן צולחות אותם נאמנה, לא נבהלות מילדות נושאות בעול, לא בועטות. גדלות מזה, נבנות, בונות את האדם, את האם היהודייה של הדור הבא. מפחיד כמה כוח יש לבת קטנה כל כך. מזעזע ומחייב כל אחת ואחד, גדול קטן. אם הן - מה אנחנו?

לאמא היה הרבה כבוד אליהן. היא ידעה מאין הן באות ומהם הכוחות שבהן, הכירה את הסייעתא דשמיא שמלווה אותן. שכיינה למראשותיהן, והיא הוקירה זאת ונתנה להן כתף, גב והרבה הרבה אמן טהור ונקי.

האהבה שלה בלב השתקפה אליהן תדיר, גם כשבאו מים עד נפש אצל אמא. גם כשבת חצתה כל קו אפשרי, כל גבול, ופרצה מכל כיווני שמיים. היא דאגה להן בסבלנות, במאור פנים, בנחישות ובסמכות שמגיעה ממקום של הכלה ואהבה פשוטה-פשוטה, אהבה שאינה תלויה בדבר. רבות חבות לה את המשך חייהן הרוחניים, וודאי הגשמיים והמשפחתיים.

עד כמה אמא הצליחה, אני רוצה לספר בסיפור הבא. אני אישית זכיתי, בעידודה של אמא, להיות חלק ממערך שלם של הסברה וקירוב יהודי. מגיל צעיר יצאתי אל הנשים שבשדות. במו עיני ראיתי את הרעב, שלא התמלא לא בלחם ולא במים, לא בעושר ולא בקרירה כזו או אחרת. את הצמא ששום אשד מים לא יכול לה, לא הרווה את כמיהתן

דברים שקורים בזמן

מורה נלחמת עבור תלמידה שסולקה ממוסד חינוכי ולאף אחד אין מושג לאן זה יכול להתפתח

למים חיים, לתורת אלוקים. וכך התחלנו להשקות מעט-מעט, בעדינות וברגישות. היום, ברוך השם, גם ברזי כיבוי אש ענקיים לא עומדים בקצב. הרצון וההשתוקקות לשמע ולדעת את דבר ה', גובר על הכל. אבל אז, היינו מגיעים מספר פעמים בשבוע למושבים, לפריפריה וגם לתוך העיר עצמה. לאחר עשרות שנים של הנגשת עולם התוכן היהודי, על הליכותיו והלכותיו, הרגשתי שאף אחת לא יכולה לעמוד מולי.

עד שפגשתי את חדוה. חדוה היתה אגוז קשה לפיצוח. לא הרבה כאלה פגשתי בחיי, ובחיי הקירוב בפרט. אל המרכז הקהילתי במושב בו התגוררה חדוה, היינו מגיעות מדי שבוע. חדוה כנראה הייתה נמצאת שם רבות. אולם באופן קבוע, ברגע שהיינו מגיעות - היא היתה משתדלת להיעלם, לא להיות. חברות שלה ניסו להכיר בינינו, ולנסות לשכנע אותה

שתצטרף גם לשיעורים ולשיחות, אבל לא עלה בידן. גם אנחנו, לא פעם ולא פעמיים ניסינו לדבר איתה ולנסות לשקף לה את היופי והמקום המכובד שיש לאישה ביהדות, את המצוות הקיימות רק לה ושעליהן כל בית יהודי מושתת, את הכוחות הטמונים בה ואת היכולות הגבוהות שיש לה לנווט את ביתה, ולהיות אם של מלכות.

חדוה לא התרשמה. חד משמעית. היא לא נתנה אפילו צ'אנס קטן, כלום. לאחר מספר השתדלויות מצידנו, הבנו שהזמן עדיין לא הגיע.

באחד הימים יצאתי עם משפחתי אל הכותל המערבי, לשפוך שיח ותחינה אל אדון הכל ברחבת התפילה. בעודי מתפללת, הרגשתי עיניים ננעצות בי. השתדלתי להתעלם מהן, אך ברגע שנשקתי לסידור הופיעה מולי אישה, ובלי הרבה גינונים שאלה אותי: "את הבת של המורה בתיקה?". הנהנתי בראשי, בעודי מצמצמת עיניים כדי להתרגל לסיטואציה, ובעיקר להבין

מי העומדת מולי. לא לקח לי הרבה זמן לזהות את האישה הזו. זו הייתה חדוה.

"אני זוכרת אותך, היית מגיעה אלינו למושב לפני כמה שנים, וניסית לשכנע אותי לקבל על עצמי מספר מצוות. אז באמת לא הקשבתי לך, אבל עכשיו אני מרגישה מחוברת יותר", היא אמרה. אחרי רגע של שתיקה היא הטילה פצצה.

"לך אני אהיה מוכנה להקשיב, אחרי שאני יודעת שאת הבת של אמא שלך. אז בזכות המורה בתיקה אני אקבל על עצמי את המצוות האלה". הייתי בהלם. חדוה? עם אמא שלי? לקחתי אותה לצד, וביקשתי הסבר.

"אין לך מושג מה היתה המורה בתיקה בשבילי. גדלתי בשכונת מצוקה, שכונה של פשע, מקום ירוד ביותר. ראיתי מגיל קטן מה שאדם מבוגר ממוצע לא נחשף אליו ברוב חייו. את הכל ראיתי בעיני, נשמתי את הפשע. יום אחד אבא שלי החליט שזהו, אני לא יכולה יותר להיות בבית. הייתי עול כלכלי גדול מדי על צווארו, ובכלל, חבר סיפר לו על הפנימייה לבנות שיש לדתיים. אולי תהיה בת אדם, ייעץ לו. כי באמת, מכל הסיבות - ילדה טובה לא היתה הגדרה שנתנו לי. הייתי מופרעת חסרת תקנה. עשיתי מה שבא לי, ההפקרות חגגה.

"נשרתי מכל המסגרות, לא רציתי הגבלה או פיקוח. בעטתי בכל מי ומה שניסו להגדיר אותי ולתחום אותי למסגרת כלשהי. הכאב והמראות שנחשפתי אליהם שיסעו אותי, ולא היתה לנשמתי

מכניסים אור במעגל השנה

מחר להחזיק מחר מבצע מיוחד עד תוכנה בלבד!

יצירה מאלפת שתלווה אותך סביב מעגל השנה! ביאורים נפלאים אודות מהותם של כל חגי ומענדי ישראל, עצות והדרכה בכל תחומי החיים, רוויים במתיקות ועונג.

073-222-1250 shops.hidabroot.org גם בוואצפ ניתן שירות מנציג דיגיטלי

5 עובדות שלא ידעתם

מיהי אבן היהודים, למה המפתח הוא "שוודי", ואיזה פרח נפתח בחצי שעה?

הידעתם מהי "אבן היהודים"?

הדולומיט הוא סלע שדומה לאבן גיר, אך הוא קשה וכהה ממנה, משמש בתעשיות השיש והקרמיקה לחיפוי מבנים. המרכיב העיקרי בסלע הוא מינרל, שגם הוא קרוי דולומיט. הדולומיט משמש גם כמרכיב בחצץ ובאבני בניין. כיוון שהדולומיט קשה לסיתות, הוא מכונה בערבית בכינוי הלעגני "אבן היהודים" - כמטאפורה ליהודים קשי העורף.

הידעתם למה מפתח הברגים נקרא "שוודי"?

כולם מכירים את המפתח השוודי המתכוונן, שמיועד לפתיחה או הידוק של ברגים בגדלים שונים. אך מדוע הוא שוודי? פשוט, כיוון שבעבר הוא שווק בארץ על ידי חברת bahco השוודית. באופן מעניין, בשפות אחרות הוא נקרא בשמן של מדינות אחרות. לדוגמה, בצ'כיה הוא מכונה "מפתח צרפתי", ואילו בספרד ובגרמניה הוא מכונה "מפתח אנגלי".

הידעתם מה מיוחד במוח של חרקים?

בניגוד למוח של יונקים, שכולו נמצא בראש, תפקודי המוח של חרקים מחולקים בין כל אברי גופם. לכן חרקים רבים יכולים להמשיך לחיות גם לאחר שראשם נכרת, והם מתים רק כאשר הם גוועים ברעב, בחוסר יכולת לאכול.

הידעתם איזה פרח נפתח בתוך חצי שעה?

זהו פרח "נר הלילה", אשר סגור בשעות היום ונפתח רק בלילה. נפלא לצפות בפרח הנפתח לעת ערב, בתהליך טבעי שנראה כמעין הילוך מהיר של צמיחת פרחים.

הידעתם מדוע נקרא החרמשון בשמו?

החרמשון הוא עוף בעל מקור ארוך הנוטה כלפי מטה. למקורו צורת חרמש, ומכאן שמו של החרמשון. מקור מעוקל מסוג זה קיים אצל כל העופות שניזונים מחרקים ובעלי חיים שנשלים מתוך האדמה.

שיאמין, עד שפגשתי במורה בתיה. היא שאלה אותי ברוך ובנעימות למה אני נסערת ובוכה כל כך.

"סיפרתי לה את הסיפור 'שלי', והיא - האמינה. נשאה לתוכו ממש. ללא שום ספק, היא קיבלה את דברי. "לראשונה הערכתי את המשמעות של האמון. "היא הקשיבה ועודדה, והבטיחה לבדוק את העניין. "לאחר מספר ימים, כשכבר הגעתי הביתה עם כל חפצי, היישר אל הגיהינום. היא דפקה בדלת, וביקשה לדבר איתי. "אצל ההורים שלי, למורת היה מקום של כבוד. אבא שלי פתח לה את הדלת והוציא לה את כל הבית. כבוד מלכים. אבל היא הבהירה שהיא הגיעה במיוחד אלי, היא לקחת אותי לשיחה בה הסבירה לי את המצב שלי. היא בקשה הבטחה והוכחות לגבי רצינות כוונותי, לא בשבילה - אלא בשביל ההנהלה. "הבטחתי, והיא נתנה לי יד. סיכמנו.

"אין לי מושג מה היא אמרה שם, אבל נתנו לי לחזור, ובשבילי זו היתה ההצלה הכי גדולה בחיי. "עד היום אני זוכרת אותה. אילולא היא, הייתי היום מתגוללת ברחובות, שותפה מלאה לחיי הפשע, אותם הכרתי טוב כל כך. "היא היתה המצילה שלי. "ועכשיו שאני רואה אותך מתפללת ככה, בדיוק כמוה, הסתכלתי שוב וזיהיתי את המורה בתיה שנמצאת בתוכך. ואם את הבת שלה - אני מוכנה לעשות כל מה שתאמרי לי. כי אם המורה בתיה אומרת - אני מאמינה לה. אני מוכנה".

ועדיין נותרה בי קושייה. הרי היא ראתה אותי מספר פעמים, ואף פעם לא זיהתה את היותי הבת של המורה בתיה. מה קרה עכשיו? תשובה ברורה לא קיבלתי. תדווה בעצמה לא ידעה לענות לי. כנראה שגם לגאולה יש העת שלה. "בתחילה קמעא-קמעא, כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת".

מנוחה. "אז אבא שלי, לקח כמה חפצים שלי במזוודה, והניח אותי בפנימייה. שאסתר. אפילו לא עניין אותו אם הם יסתדרו איתי.

וכך התחלתי את ימי הראשון בבית ספר. את יכולה להבין איזו ילדה הייתי. הכרתי לכל הצוות את העומק של שאול התחניות שהייתי שרויה בו, את עוצמת הסערה שהתחוללה ומתחוללת בי בכל רגע.

"זה לא היה קל, לשני הצדדים. צברתי מרמור בכמויות, שנאתי את העולם ואת כל הדרים בו, לא היה לאף אחד מקום בלב שלי, בטח לא לעצמי.

"יאמר לשבחם של אנשי הצוות, שהם ניסו ללא לאות לתת לי ולעזור. אבל כמה שהם ניסו - אני התנגדתי יותר, מין לולאה שלא נגמרת. התסכולים והכישלונות שלי נגררו מאחד לשני כמו מפולת בוץ שצוברת תאוצה משניה לשנייה. שום דבר כבר לא עמד בדרכי. איימתי להטביע את כולם.

"ואז עשיתי מעשה שלא יעשה בכל קנה מידה. זה היה מעבר לכל דמיון, משהו שמוסד סגור אולי יסכים לקלוט. זה הגיע לצוות, והם החליטו לומר לי שלום.

"פתאום, אז, ברגע הזה, כשראיתי את עצמי עומדת על סף תהום, פתאום לא רציתי

ללכת. רציתי להיות עוד במקום הזה, הבנתי כמה אני מוכלת ומקבלת, ובחוקי, הבלבול חוגג והמערב הפרוע אותה לי את מסוכנתו. רעדתי על עצמי. "החלטתי לשקר.

"באתי, בהצהה מוחלטת, אל המנהל ואם הבית, בוכה בכי תמרורים, שלא אני עשיתי זאת. התחלתי להמציא דברים, העיקר שהקעס ירד ויקבלו אותי, ימתיקו את הגזירה, יאמרו 'סלחתי'. וככל שביקשתי ובכיתי - הם הקשיחו את לבם אלי, ולא היו מוכנים לקבל את הדמעות.

"הם אמרו שהם יעזרו לי להיקלט במקום אחר, אבל אני רציתי להיות כאן. ראיתי שהם לא מאמינים לי.

"נשברתי בתוכי.

"ככל ששיקרתי ונכנסתי לתוך הסיפור, התחלתי להאמין לעצמי. נשאבתי פנימה. אבל לא היה מי

"נשרתי מכל המסגרות, לא רציתי הגבלה או פיקוח. בעטתי בכל מי ומה שניסו להגדיר אותי ולתחום אותי. למסגרת כלשהי. הכאב והמראות שנחשפתי אליהם שיסעו אותי"

מוזמנים לארגן חוג בית עם מיטב רבני הידברות

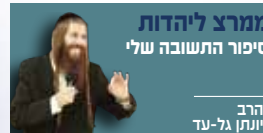
אסטרונום
חיים ללא דאגות

הרב
רפאל אחיון

תחשבו טוב
קובאצ'ינג

הרב
מרדכי חזיה

ממרצ ליהדות
סיפור התשובה שלי

הרב
יעתן גל-עד

סגולות חז"ל
לסליחה ומחילה
לשנת שפע ופרנסה

הרב
עמנואל מזרחי

פרטים על רבנים ושיעורים נוספים באתר הידברות ואצל מתאמות חוגי בית

העריב ללא עלות // מתאים לנשים ובערים בהפרדה מלאה

חייגו: 073-222-1-290

מוזמנים

קובעים

מתקשרים

להזמין אחד

מיטב הרבנים

צעדים
3
חוג בית

"אחרי ברית המילה, חוויתי גילוי מרעיש"

יעקב (אנטון) קונוכוב עזב את רוסיה בעקבות האווירה שהביאה המלחמה, במשך ימים ארוכים עשה את דרכו לישראל, וכשהגיע קיבל את ההחלטה - לעבור ברית מילה. מה התגלה לו בדרך לאירוע?

ארוכה. הוא התעניין מאוד בנעשה במוסקבה, ואני התעניינתי במה שמתרחש בארץ. בשלב מסוים הגענו לדבר על נושא ברית מילה, והוא שאל בתימהון - 'איך ייתכן שלא עשית את זה? וכשמע את החששות שלי, סיפר לי באופן אישי על אנשים שעברו ברית בגיל מבוגר ומאוחר. אחר כך מצאתי את עצמי מתארח אצלו בסוכות, ושוב עלה הנושא. מה שבתחילה היה נראה לי רחוק ממני ובלתי אפשרי, הפך להיות פתאום הגיוני. במוצאי החג הראשון הודעתי לרב שאני מוכן לעבור את הברית בזמן הכי קרוב שאפשר, וכך - כבר ביום רביעי, חול המועד סוכות, נסענו למרפאה של ארגון 'ברית יוסף יצחק' בבת ים, ושם עברתי את הברית."

מה קרה פתאום, אחרי כל כך הרבה שנים?

"פשוט הרגשתי תחושה חזקה של קרבה לבורא עולם. הרגשתי שאחרי שהקב"ה ממש כיוון אותי לישראל בדרך פלאית - אני חייב להודות לו על כך, ולא רק להודות, אלא לבצע את המצווה של הקב"ה על אדמת הארץ שלו."

גילוי מרעיש בדרך לברית

בדרך לברית, יעקב שוב שוחח עם הרב. הוא סיפר לו קצת על משפחתו. "בין הדברים אמרתי שאני בן בכור להורי, והרב ממש קפץ והזדעק: 'אם כך, אתה צריך לעבור גם פדיון הבן, ולא רק ברית מילה'. הוא שאל כמה שאלות כדי לברר אם אכן ניתן לעשות פדיון, ומחר מאוד התברר שיש להביא למרפאה גם כהן. זה היה מבלבל כל כך, ויחד עם זה גם מרגש מאוד". יעקב משתתק לרגע. נראה שעד עתה ההתרגשות לא עוזבת אותו. "בניגוד לתינוק שאביו פודה אותו, אני פדיתי את עצמי. הסבירו לי כל מילה ומילה מהתקסט שהייתי צריך לומר, וכך עברתי ברית מילה ופדיון באותו היום."

סעודת המצווה שנערכה לאחר מכן במקום, הייתה לדבריו מיוחדת ומלאה במשמעות. "השתתפו בסעודה אנשי הצוות של הארגון וגם הרב שליחה אותי לאורך כל הדרך. זו בעצם הייתה סעודה כפולה - גם של הברית וגם של הפדיון. לאחר מכן נסענו למודיעין עילית, וערכנו סעודה גם לאנשי הקהילה". כיום, יותר משבוע לאחר הברית, יעקב מציין שהוא כבר מאושש לגמרי. "בניגוד לחששות הגדולים שהיו לי - אני מרגיש מצוין וחזרתי לתפקוד רגיל לגמרי. אבל יש משהו בלב שהשתנה - אני מרגיש קשר קרוב יותר לכל היהודים, וגם לכל דבר הקשור ליהדות. בנוסף, אני מרגיש גם יותר חשק וחיבור לארץ ישראל. כעת כבר ברור לי מעבר לכל ספק - אני נשאר כאן, לא מתכוון לחזור לרוסיה באף שלב, ואני אומר את זה בוודאות."

ויש לו גם מסר לאלו שאולי עברו מסכת חיים דומה לשלו והניתוק מהיהדות הותיר אותם עם ספיקות לגבי ברית המילה. "אל תתלבטו כמוני, הוא אומר, 'פשוט תקומו ותעשו מעשה - תסמכו על אנשי המקצוע המתאימים ועל ריבוננו של עולם. בסופו של דבר יצא מזה רק טוב, אני מבטיח לכם."

למצרים ומשם לבחון את צעדיו הבאים. כך הוא טס ממוסקבה לפורט סעיד, ומשם נסע באוטובוס במשך שעות ארוכות עד לקהיה. "כשהגעתי לקהיר הופתעתי לשמוע שבדיוק בלילה הקרוב ייכנס יום כיפור. בכלל לא ידעתי על זה", הוא אומר, ודמעות נראות בעיניו.

לדבריו, יום כיפור היה עבורו מאז ומעולם משמעותי מאוד. "במוסקבה גם היהודים שומרי המצוות וגם אלו שבמשך כל השנה רחוקים, הגיעו לבית הכנסת של הקהילה. כולם צמו, התכסו בטליתות והייתה אווירה רצינית. אף פעם לא התלבטתי אם לשמור את יום כיפור או לא, זה היה ברור לי. אבל הפעם, בגלל כל האירועים, לא שמתי לב שהתאריך הזה מתקרב. הרגשתי כזו טלטלה כשהבנתי שבעוד כמה שעות ייכנס יום כיפור. באותו רגע הפסקתי לעשות הכל, היה ברור לי שאני לא נוסע, לא מתקדם לשום מקום, חיפשתי קהילה יהודית ולא מצאתי. דרך הרשת איתרתי כתובת של בית כנסת יהודי, אבל כשהגעתי אליו התברר שהוא נעול. בסופו של דבר התפללתי לבד, וממש הרגשתי שהתפילות שלי עולות למעלה. אחד הדברים שהבנתי במהלך אותו יום זה שאין לי שום ספק בנוגע למקום שאני מתכוון לחיות בו - אני רוצה לעלות לארץ ישראל. זו המטרה שלי."

מיד במוצאי יום כיפור הוא יצר קשר עם גורמים שונים שהפנו אותו לרב מירושלים - הרב יצחק גרויסמן, שמייעץ לעולים חדשים מרוסיה ואוקראינה. הוא הודיע אותו בנוגע לכל מה שנדרש ממנו, ועזר לו מבחינה לוגיסטית. "מקהיר נסעתי לטייבה", מפרט קונוכוב, "משם המשכתי למעבר לארץ ואז לאילת. מאילת נסעתי ברציפות עד ירושלים."

"הנסיעה הייתה ארוכה, מתישה, אבל מעניינת מאוד", הוא מספר, "לאורך כל הדרך שוחחתי עם הרב גרויסמן, והתברר שהוא מכיר את הרב שלי ממוסקבה ואת כל הקהילה. התנהלה בינינו שיחה

ע שרה ימים חלפו מאז שיעקב (לשעבר אנטון) קונוכוב, עבר ברית מילה, וכשמשוחחים אתו על כך, ניתן לחוש את ההתרגשות העזה בקולו.

"אני בן שלושים ואחת", הוא אומר בקול חנוק, "כתינוק לא עברתי ברית מילה, כיוון שהיה זה ממש לאחר שהוסר מסך הברזל, יהודים עדיין לא הבינו

"פשוט הרגשתי תחושה חזקה של קרבה לבורא עולם. הרגשתי שאחרי שהקב"ה ממש כיוון אותי לישראל בדרך פלאית - אני חייב להודות לו על כך"

מה זה להיות יהודי והורי כלל לא היו מודעים לצורך הזה. במשך כל השנים שיערתי שיגיע יום שאעבור בו ברית מילה, הבנתי גם שזה חשוב. אבל תמיד היו סיבות טובות לדחות. הייתי עסוק, זה לא התאים לי, וכן - גם קצת חששתי. אז נכון שהכרתי את הקהילה היהודית במוסקבה, של הרב סנדר כץ ואשתו הרבנית שרה. גם הייתי מקושר אליהם מאוד, אבל מכאן ועד לעשות ברית מילה? הדרך עוד הייתה רחוקה."

הוא לוקח נשימה עמוקה לפני שחושף את התפנית המרגשת בחייו שהובילה אותו לא רק לעבור ברית מילה, אלא גם לגילוי מרעיש נוסף.

ציאת מצרים חדשה

"מעולם לא חשבתי שאעזוב את מוסקבה", מציין קונוכוב, "יש לי שם משפחה וגם עבודה מסודרת. אבל אז פרצה המלחמה באוקראינה ושינתה את כל תמונת המצב. נכון, אנחנו בכלל לא קרובים לחזית, זה לא שהרגשנו את המלחמה ברמה של סכנת חיים, אבל בשלב מסוים הבנתי שאני חייב לעזוב, ובדחיפות."

לאן? על זה הוא לא חשב. באותה עת הוא כלל לא ידע להיכן מועדת פניו, והחליט לטוס

מאמינה בניסים?

השנה את לא מפספסת! חודש כסליו מסוגל לכל הישועות הכנסיות אור הבית, הזמין חוג בית מעצים ומרומם!

מזמינים
כ-20 נשים
וכל מי שבא לך!

קובעים
תאריך
ושעה

מתקשרים
להזמין אחת
ממיטב הרבניות

צעדים
לארגון חוג בית

כרסום ישלח בחינם
להפצה בווטסאפ

הערב ללא עלות
חייגי נכשו!:

073-222-1-290

מתנת הוקרה
לכל מארגנת חוג בית

הידברות במיזם

שמאיר את הנשמה

הפצת 1,000 שיעורי תורה, הפרשות
חלה והתחזקות לנשים ברחבי הארץ.
בזכות נשים צדיקות נאחז ישראל
ובזכותן עתיד להיאיר

"גם היום, מי שרוצה לראות - יכול"

אחרי האמונה, צריך גם ביטחון. מדור חדש של השגחה פרטית

את השנים הללו בלי לרעוב ללחם ואף לא לבשר. משמיים זמנו לו כל מיני הכנסות זמניות מכוונים לא צפויים. ובעיקר - הוא אף הצליח לחתן את ילדיו, אמנם בקשיים ובהלוואות, אך די בכבוד. תוך כדי שיחה, שאלתי אותו אם כעת, כאשר הכסף כבר התקבל ואף שילם את כל חובותיו, הוא יעזור לילדיו לרכוש דירות למגורי קבע. להפתעתי, הוא ענה לי שלא. התפלאתי מאוד.

ידעתי שזה היה התכנון שלו מהתחלה. זו הסיבה שהוא מכר בית יקר בירושלים. ואז הוא סיפר לי שכבר אין צורך בכך, משום שבשנים האחרונות, מאחר שלילדיו לא היו דירות, הם השתתפו כולם בהגרות למחיר למשתכן של משרד השיכון, המיועדות למחוסרי דיו, וכל אחד בתורו זכה בדירה מצוינת במיקום אטרקטיבי, בהנחה גדולה של מאות אלפי שקלים לכל דירה. דבר מדהים. מאות אלפי זוגות השתתפו בהגרות, ורובם לא זכו. גם מי שזכה, ברוב המקרים זה לא היה בערים מבוקשות. ואצלו, כל ילדיו, בזה אחר זה, זכו בדיוק בזכות הטובות ביותר.

ואז אנחנו שותקים, ופתאום מבינים מה היה כאן. אילו התכנית המקורית שלו הייתה יוצאת לפועל כפי שהוא תכנן, והוא היה מקבל את ההיתר בזמן, ואחרי את התשלום, כל זה כבר לפני שנים, הוא היה הרי נותן לילדיו את הסכום המובטח להם, שהספיק לרכישת דירה בזול אי שם. העיכוב הארוך בקבלת תמורת הבית שנמכר, גרם שהם יהיו מחוסרי דירות וזכאים להשתתף בהגרות, וכך זכו בדירות מצוינות בהנחות ענק, וכיום כולם מסודרים עם דירות בערי מרכז, במקומות שלא חלמו לגור בהם.

ומקרים אקראיים, כביכול, טובים אותו, כאשר בהסתכלות למפרע יתגלה פתאום נס אחד גדול שקרה בחלקים קטנים, כעין פאזל מדהים ביופיו שמורכב מחלקים קטנים שנראים לא קשורים בכלל. איך אמר לי ידידי בסיום השיחה: "ברור שאם הייתי רואה מלכתחילה את התמונה כולה, והיו שואלים אותי אם אני רוצה לחסוך את כל הצער והדחייה בקבלת הכסף, הייתי אומר לא! אני מעדיף את האפשרות השנייה, שהתבררה כמוצלחת הרבה יותר. הקב"ה דחק אותי בהשגחה פרטית למצב הקשה, כדי שמעז יצא מתוק. אז מה אנחנו יודעים בכלל מהחיים שלנו?..."

זו מטרתנו במדור חדש זה. הוא יעסוק בעזרת השם בענייני בטחון והשגחה פרטית, אבל זה יקרה יחד איתכם. אנו רוצים לפרסם סיפורים אישיים שקרו לכם, סיפורי השגחה פרטית שיחזקו את כולנו, כך יהיה לכם חלק בזיכוי הרבים. לשם כך נשמח אם תשלחו לנו סיפורים מסוג זה למייל ההשגחה.

מחכים לסיפור האישי שלכם: ashgacha@htv.co.il

נה אחרי שנה עקבתי אחרי הסיפור המורכב הזה, שלא הגיע לסימום.

אחד מידידי מכר בית שהיה ברשותו באחת השכונות המבוקשות בירושלים, בסכום מכובד מאד. הבית היה בסופו של תהליך היתר לתוספת בניה, וידידי המוכר התחייב להביא את ההיתר הסופי תוך כמה חודשים, כתנאי שרק לאחריו הוא יקבל את עיקר התשלום.

מכאן הכל התחיל להסתבך. גלגלי הבירוקרטיה כלל לא התגלגלו כמתוכנן, וההיתר נתקע. מה שלפי התכנון היה אמור להגיע תוך תקופה קצרה, נמשך כמה שנים. כאשר התקבל סוף סוף היתר הבניה, הקונה כבר לא הסכים לשלם את יתרת התשלום, על אף שהבית נרשם על שמו מזמן, ולא רק זה, בגלל העיכוב בהיתר, הוא אף תבע מהמוכר מעל מיליון שקל פיצויים על אי עמידה בחוזה כפי שהתחייב.

הדברים הגיעו לבוררות, שמכל מיני סיבות שונות ומשונות נגררה עוד כמה שנים. ידידי המוכר חיתן בינתיים שלושה מילדיו והבטיח להם סכום ראשוני לסיוע לרכישת דירה, כשהוא מסתמך על הכסף שיקבל בקרוב ממכירת הבית. הוא וילדיו ציפו לכסף הזה כאוויר לנשימה. הוא מצא את עצמו במצב עגום למדי. במקום לחיות בכבוד מדמי הבית שמכר, הוא רץ מגמ"ח לבנק ומחבר לחבר כדי לקבל עוד הלוואה ועוד הלוואה ולהרוויח עוד קצת זמן. זאת בזמן שבמקביל התמודד עם הקונה,

ופרנס בכך כמה עורכי דין. לאורך כל התקופה הזו, עיניו היו נשואות לשמים בתפילות ותחנונים, ברכות מצדיקים, קברי צדיקים ומה לא.

שבע שנים עברו מאז חתם על הסכם המכירה, וממש לאחרונה סוף סוף התקבל פסק הבורר. בתוצאה הסופית היה לו נזק כספי מועט, אך את רובו של הכסף הוא קיבל.

לא מזמן ישבתי איתו לשיחה בה צפו ועלו כל מיני רגעים מאותה התקופה הקשה שעברה עליו. ראינו יחד איך אפשר לראות את יד ה' דווקא בתוך תקופת ההסתרה. עם כל הקושי, הוא הצליח לעבור

אם נרצה להצביע על הנקודה הבסיסית והעיקרית ביותר של יהודי, זו האמונה.

כשהקדוש ברוך הוא שלח את משה רבנו להוציא את עם ישראל ממצרים, הוא נתן לו לחולל כמה ניסים בפני עם ישראל, שרק לאחר מכן, כאשר יראו את הניסים ותתגבר בהם האמונה, יוכלו להיגאל. בלי האמונה לא יכלו לצאת ממצרים. אלו גם שני הדברים הראשונים בעשרת הדיברות שניתנו לעם ישראל במעמד הר סיני, "אנוכי ה' אלוהיך", ו"לא יהיה לך אלוהים אחרים".

האמונה הבסיסית היא שיש בורא שברא את העולם, את היצורים וכל מה שקיים עלי אדמות, נתן לנו את התורה כדי שנקיים אותה לאורך חיינו, ועל כך נקבל שכר. אבל ישנו נדבך נוסף, הביטחון בהשם. אנחנו לא רק מאמינים, אלא גם בוטחים בו. כלומר, אחרי שהקדוש ברוך הוא ברא את העולם, הוא לא ממשיך להתקיים מכוח האינרציה, אלא בכל רגע נתון הוא מנהל את העולם, מנהל ומשגיח על כל אחד ואחד מאיתנו, ואחראי לכל ההתרחשויות מסביבנו. כאשר אדם מאמין באמת שאינו זרוק לגורלו, ושכל מה שמתרחש איתו אינו סתם ובמקרה, אלא

הכל מתוכנן לפרטי פרטים, זה גורם לו לבטוח בבורא עולם שהכל בידיו, והדבר משרה עליו שלוה ורוגע אין סופי. זהו הביטחון, השלב הבא לאחר אמונה. בספר "ארחות יושר" מביא שר התורה רבי חיים קנייבסקי זצ"ל, שהחזון אי"ש היה אומר שעד הדורות האחרונים היו רואים בביור את יד ההשגחה על הצדיקים וגדולי ישראל, ומביא כמה דוגמאות לכך. אבל היום ההסתרה גדולה יותר, וכבר קשה יותר לראות זאת בעיניים, זאת כדי להגדיל את ניסיון האמונה והבטחון טרם תקופת הגאולה. אך עדיין, גם היום, סיים החזון אי"ש, מי שרוצה יכול לראות בעיניים ממש!

אנחנו בדור של הסתר, לכן בימינו כמעט שאין ניסים גלויים, אבל ישנם הרבה ניסים נסתרים, שמתגלים רק למי שעוצר ומתבונן. כשאדם מחפש - הוא יכול לגלות איך הקב"ה מתנהל איתו בהשגחה פרטית מדוקדקת, שמובילה אותו בשבילי חייו בכל פרט ופרט, כאשר הכל מתוכנן לפרטי פרטים. פעמים רבות, כאשר אדם אינו חי בתוך מירוץ, אלא עוצר וחושב מדי פעם, הוא מגלה שבשקט, בלי רעש גדול, קורים סביבו ניסים ונפלאות. התרחשויות

חייו אלנינו:
073-222-1-310
דיסקרטיות מובטחת!

פגישות היעוץ כרוכות בתשלום | עשרות יועצים מקצועיים בפריסה ארצית

"מרגישים ריחוק וחוסר הבנה בקשר הזוגי? מרגישים שהכל טכני? אני וצוות היועצים המקצועיים של מחלקת שלום בית כאן בשביל לעזור"

הרב אליהו נקש

מנהל מחלקת שלום בית

מחלקת שלום בית
בהכונת

הרה"ג זמיר כהן

הידברות לנוצר

שווה ביטאט

”

”אני מאמין שכל מוזיקאי חייב להיות עם לב רחב וזדון. וכשאתה פותח את הלב ליצירה אתה מתחבר למשהו גדול מחר - וזה בורא צולמ. אני מאוד מחובר אליו, מדבר איתו לעתים קרובות, וזה מצנע לי האון ביטחון ותקווה.”
(אנקרה מרצ'אלו)

”

שווה חיוך

סלט משיפו אחר חתך עבורך יותר טעים מסלט אתה הכנת

הסחף הכי גלול של כל סן אגם
מאולן הוא שיסגול או את העמרים
כאי שהלא יופע

אין לא מוכר אפיוך על עולם יבשים

מי מאמין למחשבון מזלות לפי שמות ותאריך לידה?

וכאן מגיע ה"אבל" הגדול. תורת המספרים היהודית, היא למעשה חוכמה קבלית הידועה רק לצדיקים בודדים. כיום ישנם הרבה מאוד מתחזים, שאולי אף מאמינים לעצמם שהם באמת בקיאים בחוכמה עמוקה זו, ונותנים לאנשים הכוונה או תשובות לשאלות גדולות בחיים, ללא קשר לתוכן הפנימי והאמיתי של המספרים. בשורה התחתונה, אין להם שום טיפה של הבנה בתורת הקבלה, ואי אפשר לקחת ברצינות את דבריהם, או לחילופין את התוצאות המוצגות במחשבוני נומרולוגיה שונים. יותר מזה, גם קריאה ב"מזלות" לפי תאריך הלידה כפי שהיה לפני אלפי שנים, היה על פי רגע הלידה המדויק. עבור כל ה'נומרולוגים' מדובר בעסק כלכלי שמזרים כסף, וכל זה - על חשבון אנשים תמימים שנאשים לתשובות, ומנסים את מזלם אצל כאלה שמתיימרים להציג את עצמם כמגלי עתידות. ואל תשכחו, ישראל, הם ממילא מעל המזל.

האם כדאי לי להשתמש במחשבון נומרולוגיה כדי לדעת איזו מגמת מקצוע כדאי לי לבחור? האם אפשר לסמוך על מחשבון השמות כדי לדעת דברים על האופי של מישהו אחר? נומרולוגיה היא שיטה שטוענת שבאמצעות ניתוח שם האדם ותאריך הלידה - ניתן לקבל הרבה מידע על האדם, כמו אופי, כישורים, ייעוד בחיים, התאמת זיווג ומקצוע ועוד. נומרולוגים טוענים שעל ידי יצירת מפה נומרולוגית ניתן אפילו לחזות את גורלו של האדם, וגם לדעת באילו תקופות בחיים יותר מומלץ לעשות שינויים בתחומים שונים. אין לשיטה זו מקור מוסמך, על אף שגם לפי היהדות יש משמעות למספרים, לשמו של האדם, ולערך המספרי של האותיות, כפי שניתן ללמוד מספר יצירה, ספר קבלה עתיק יומין, שיש המייחסים אותו אפילו אברהם אבינו, שמדבר על משמעות האותיות והמספרים.

השו"ת המקוצר

האם מותר ללכת ברחוב עם מטריה בשבת?
אסור.

אני לובש תמיד חולצה ארוכה ומעליה חולצה קצרה. מותר לי ללבוש את שתיהן יחד בבת אחת, או שצריך כל אחת בנפרד?
כדאי להיזהר ללבוש כל אחת בנפרד.

אני צריך לקחת תוסף של ויטמין D. האם צריך הכשר על התוסף?
צריך כשרות כללית, דהיינו חברה מוכרת שיודעים שהמוצרים שם כשרים, ואין צריך כשרות מהדרין, כל עוד שזה לא בצורת סוכריה בטעם טוב.

אם יש רק אחיות בקופת החולים, ואין אח שהוא גבר, מותר לעשות אצלן בדיקת דם?
מותר.

קניתי מעיל, וכתוב עליו שעשוי מ-100% צמר. האם צריך לתת אותו לבדיקת שעטנז, או שכיוון שאין אחוזה של בדים אחרים אין צורך?
חייבים לעשות בדיקת שעטנז, לפעמים בחיבורים של הבגד או בכריות יש פשתן וזה אסור מהתורה.

אני רוצה לעשות חורים לעגילים, אבל בעסק שבו שעושים אותם - עושים גם קעקועים. מותר לי לעשות שם עגילים?
לא כדאי להיכנס למקום כזה.

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

שמחה, ובשמו הלועזי ארקדי, העולה החדש מרוסיה, כשמותי כן הוא - מרבה בשמחה וריקוד. כשלמד בישיבה שבשבת אסור לרקוד, שאל את מגיד השיעור האם בכל זאת ישנה דרך שתאפשר לו זאת. מה השיב לו? (2 אופנים)

כתרון החידה מעלון
כרשת יורא:

מותר למחוא כף אל כף בשינוי. למשל: כשכמה בכף ידו האחת על גב היד השנייה, וכלשון השרע (סימן שלט סוף ג): אבל לספק (מלשון הכתוב: יזספוק את כפירי (במדרב כד, י. ר. ר"א)) כלאחר יד - מותר (רמבם פרק כב הלכות שבת, ושרע).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה
יורגל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אסיקים

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

הידברות

הלכה

באדיבות אבי סופר ומטעמי השף

פינת ההלכה

בירכתי על מיץ ענבים בורא פרי הגפן וכעת אני רוצה לשתות משקה קל, האם צריך לברך בנוסף על שאר המשקים?

תשובה

אף שמץ ענבים אינו משכר, פוטר את שאר המשקין ואין צריך לשוב ולברך עליהם.

אבי סופר

להזמנות חייגו: *6168

להזמנות חייגו: 052-399-2992

מתפללים על הילדים

איך רגעים מרגשים בביתו של החכם במרוקו הביאו לתובנות על חשיבות דור העתיד

במקום אחר שאמרו לו "כאן זה לא מקנס", בעת שבא לדאוג ללימוד תורה לילדי המקום, הוא שוב נשבר בבכי, והם שלא עמדו בזה, פשוט סייעו לו לפתוח עוד תלמוד (תורה).

העולם הוא כזה, שבו כמה שלא ננסה להעניק לילדים שלנו, ערכים, תכונות טובות, אף פעם לא יצליח להגיע לאותו מקום שבו אנחנו בעצמינו נמצאים. בכל דור משהו יורד.

איך אמר החפץ חיים על חינוך? "זה כמו מים ששופכים לתוך בריכה. כשאתה שופך מים רותחים לתוך מים קרים, תקבל מים פושרים, וכשאתה שופך מים פושרים, תקבל מים קפואים". תמיד כדאי לדעת שצריך להשקיע ולדאוג פי כמה ממה שאנחנו רוצים שייכנס, כי

בכל מקרה הדור הבא לא גדל כמונו, והדור שאחריו לא יגדל כמותו. משהו יכול לרדת בדרך.

מה שיכריע את צורת העם היהודי בעתיד, זה בדיוק מה שאנחנו משקיעים בדור הבא. דור צמא, שגדל לתוך ניסיונות וחיים מורכבים שכל

הטכנולוגיה מאיימת עליו מסביב. וכשאתם מסתפקים עד כמה צריך לדאוג, תחשבו על הרב שיושב במרוקו ובוכה, בעוד הצלחת שלו מתמלאת במרק דמעות. זה נכון למי שילדיו אולי לא ממש גדלים בתנאים של תורה, זה נכון גם למי שהוא עצמו תלמיד חכם. זה נכון למי שמאוד משקיע בילדיו, זה נכון למי שיש לו ילדים טובים וזה נכון למי שילדים שלו קשה במיוחד.

כמה אתה מנסה - באהבה - להעניק לדור הבא עוד איזו משנה, עוד גמרא, עוד קצת מושגים ביהדות?! כמה אכפת לך ממנו? (וזה גם יכול להיות הדור הבא של כל יהודי שאתה מכיר, לא רק שלך). זו גם הסיבה שהמאבקים של קבוצות שונות נגד הזהות היהודית של המדינה עוסקים רבות בתכני החינוך בניסיון להפחית בתנ"ך ויהדות ולהגביר את כל מה שרוחק מזה. שם הכל נקבע.

אבל זה לא רק מה שאנחנו מנסים לעשות, אלא לא פחות מזה - התפילה. אותם רגעים שבהם אנחנו מתפללים על הילדים שלנו, שיגדלו בטוב, שיצליחו, שיצלחו את מהמורות החיים.

מרן החזון אי"ש אמר כי פעמים רבות רואים ילד או נער שפתאום משהו ניצת בהם לתורה. הסיבה לזה היא שאמא או סבתא התחננו בהדלקת נרות שיגדל בתורה ויפתח לבבו. וזה עובד.

פשוט לנסות ללמוד איתם עוד משהו. לפתוח בפניהם עוד צוהר רוחני. להתחבר לתורה. ולהתפלל.

בכמה מילים:

לפעמים אנחנו מסתכלים על הדור הבא, ומפקחים בייאוש. במקום זה אנחנו יכולים אחרת: לפתוח את הפה ולבקש מהשם עזרה, לקום ולנסות ולחבר אותם לעוד משהו תורני, לעשות משהו.

"אֲשׁוּרָר שִׁיחָה לְכַבֹּד הַתּוֹרָה / מִפּוֹ יִקְרָה זָכָה בְּרָחָה".

מכירים את הפיוט הזה?

יש רבים שבטוחים שמדובר בשיר קדום וישן, לפני דורות רבים. והאמת היא, שכל מי שעבר את גיל חמישים (עד מאה ועשרים שנה בבריאות ושמחה), היה חי בזמנו של המחבר, הגאון רבי רפאל ברוך טולידאנו.

רבים הם שידועים לשרור היטב את הפיוט הזה, אבל לא תמיד יש להם מושג שהפיוט הזה הרבה יותר ארוך ממה שמוכר.

יש בו שורה אחת שהייתה מצמררת אפילו את מי שכתב אותה בעצמו: "חַי צוֹר מַגְנֵי, זְכַנֵי לְבָנֵי,

גַם בְּנֵי בְנֵי, עוֹסְקִים בְּתוֹרָה".

כשהוא היה שר אותה הוא היה חוזר על המילים, מתלהב, וחוזר במנגינה של תחנונים: "זכני לבני, גם ב-נ-י - ב-נ-י, עוסקים ב-ת-ו-ר-ה-",

כי זה כל מה שהוא רצה.

בשנים לפני שעלה ארצה ממרוקו, הוא היה אב"ד של מקנס. במשך תקופה בעיצומה

של סעודת השבת, הוא היה נשבר שוב ושוב. אשתו, ה"מאמא רחל", הייתה מחזיקה ביד את הסיר עם התבשיל המיוחד לשבת שריחו הנעים ממלא את הבית שב"מלאח", הרובע היהודי, והוא היה שוקע לרגע במחשבות, ואז זה היה קורה: העיניים שלו היו מתחילות לדמוע. לאט לאט זה היה הופך לבכי של חרדה.

בעצם, הכאב הזה נעצר בו כבר שעות רבות קודם לכן. כשהיה שב מהתפילה, הוא היה רואה ילדים מהקהילה - שנתפסו לבתי ספר שונים שניתקו במכוון את התורה מתכני הלימודים - מסתובבים בהתנהגות שאינה יהודית, הוא היה נשבר, ובו בזמן חושב גם על ילדיו שלו. והוא היה מתאפק, ועוצר בעד עצמו, עד שכבר לא היה מסוגל.

הוא היה פשוט בוכה לתוך הצלחת. "מה יהיה עם הילדים?", שואל היה בקול סדוק וצלחתו מתמלאת בדמעותיו, "מה יהיה עם ניסים?", ושוב יבבות שבר, "מה יהיה עם יעקב? מה יהיה עם מיכאל? מה יהיה איתם?". וכשהיה מסיים לתנות את דאגתו מן הדבר החשוב לו ביותר - חינוך הילדים לתורה, היה מתנחם שעוד יבוא יום שהדמעות האלה, יבנו כאן בארץ עולם של תורה וישיבות בהם יושבים ולומדים מאות בני ישיבה את התורה בגאווה.

כל מה שעניין אותו, היה הדורות הבאים. באחת השנים, ראש הקהל התנגד לקיומו של תלמוד תורה שעיקר לימודו היה תורה. הרב פשוט צעד לבית שלו עם המראה המרהיב של גלימת הדיין והכובע האדום הבוהק. הוא נקש על הדלת של בית ראש הקהל, וכשהיא נפתחה, רבי ברוך פשוט השתטח ארצה, נישק את נעליו של בעל הבית ואז נעמד בקומתו התמידה מלאת ההוד, והתפרק בבכי: "אם רק תסכים לפתיחת תלמוד התורה, אתן לך חצי מהעולם הבא שלי!". תלמוד תורה "אם הבנים" כמובן קם וניצב, וכך הציל רבי ברוך עוד דור

להיות מיוחדת (י"ד)

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך הזמינה אותי רינה למקלט

"אבל... אבל... מדוע לא הודעתן גם לי?", הצלחתי בסוף לשאול.

"כי אותך זה לא מעניין", אמרה דבורה.

"מה זאת אומרת לא מעניין אותי?", התקוממתי.

"תראי, שפּרה", ניסתה יוכי להסביר, זה לא

משהו מכוון נגדך. פשוט חשבנו, שאת

יש לך תמיד דברים חדשים ויקרים,

ובטח לא יעניינו אותך כל מיני

מלאכות ודברים פשוטים שאנו

עושות כאן".

"ואפילו התביישנו לספר לך,

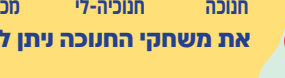
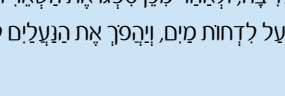
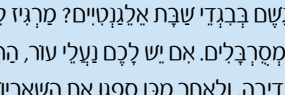
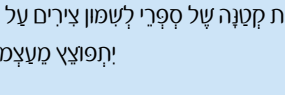
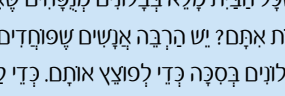
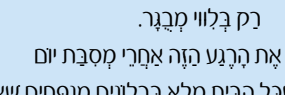
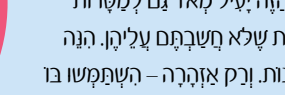
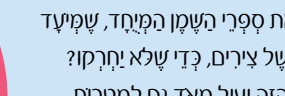
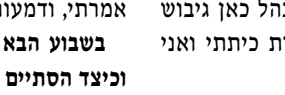
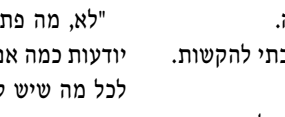
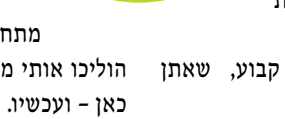
אולי תצחקי עלינו", הוסיפה

דבורה בחיוך מבויש.

הרגשתי איך הקרקע נשמטת

מתחת לרגלי. כעת הבנתי בדיוק לאן

הוליקו אותי מעשי. החלטתי לעצור את המצב הזה

לאורך המקלט עמד שולחן ארוך ורחב, ומסביבו עמדו יוכי, אסתר, רינה ודבורה, ועוד כעשר מבנות כיתתי. על השולחן היו אין ספור עבודות מלאכה בשלבי גימור שונים. עבודות כמו

ארמונות ממקלות ארטיקים, או קופסאות

תכשיטים מגפרורים, חיות מחדד

העשויים מקלקר וכן שלל מחרוזות

העשויים מתרכובות חומרים שלא

היו ברורות לי באותה עת.

הבנות כולן השתקו ותלו בי

עיניים תמהות.

"מה אתן עושות כאן?", גמגמתי.

רינה תפסה מיד את המצב.

"כלום, סתם עושות מלאכות, אם את

רוצה..."

"מה זאת אומרת? זה משהו קבוע, שאתן

מתאספות כאן?", שאלתי.

"האמת, זה די קבוע", אמרה דבורה.

"כמה זמן זה כבר מתקיים?", המשכתי להקשות.

"חצי שנה בערך", ענתה יוכי.

עמדתי שם המומה. חצי שנה מתנהל כאן גיבוש

כיתתי מעניין ומרתק, יחד עם חברות כיתתי ואני

אפילו לא יודעת מזה.

לב של ילד אשר מדינה

עולמם הילדים

טריוויה

מה היתה תגובת המרגלים למשה על ארץ ישראל?

- א) שמחו עם אורח החיים הכנעני
- ב) דברו בשבחה של הארץ
- ג) הוציאו ארץ רעה
- ד) התלהבו מאנשי הגדולים

כמה קנייני תורה יש?

- א) 50
- ב) 60
- ג) 72
- ד) 48

שעטנז הוא בגד שעשוי מ:

- א) כותנה ופשתים
- ב) פשתים בנפרד
- ג) צמר ופשתים
- ד) צמר בלבד

רבי מנשה בן ישראל הגיע אחרי גירוש ספרד:

- א) מספרד ללונדון
- ב) מספרד לאמסטרדם
- ג) מספרד לפורטוגל
- ד) מספרד לאמסטרדם

איזה פרשה אינה נמצאת בחומש במדבר?

- א) נשא
- ב) מסעי
- ג) שלח
- ד) תצוה

פתרון החידות מפרשת וירא:

- א. תצוה, ב. זכר לחורבן בית המקדש, ד. בבלי הסדר, ד. דבר שמותר לעשות, ואדם מחמיר על עצמו שלא לעשותו, ד. אקדמות

פתרתם את כל השאלות?

שלחו אלינו למייל trivia@htv.co.il

ויצינו בכותרת את שם הפרשה

בין הפותרים וכונה יורל הספר

"שלושה מנצחים" בהוצאת נקודה טובה

מתנת היברות שופס.

טיפים ופטנטים

לא רק לשמן צירים

מכירים את ספרי השמן המיוחד, שמיעד לשמון של צירים, כדי שלא יחרקו?

השמן הזה יעיל מאוד גם למסרות מפתיעות שלא חשבתם עליהן. הנה

כמה רעיונות. ובסוף אזהרה – השתמשו בו רק בליווי מבקר.

מכירים את הרגנע הזה אהרי מסכת יום הלדת, כשכל הבית מלא בגבולונים מפחיים שאין

מה לעשות אתם? יש הרבה אגשים שפוחדים לדקור את הגבולונים בסכה כדי לפוצץ אותם. כדי לחסוך את הדקירה המלחיצה,

התיזו כמות קטנה של ספרי לשמון צירים על הגבולון. בתוך מספר שניות הגבולון יתפוצץ מעצמו.

יוצאים לגשם בגבדי שבת אלגנטיים? מרגיז ללבש בגדים יפים ולצאת אליהם מגפים מסרבלים. אם יש לכם נעלי עור, התיזו עליהם ספרי לשמון צירים בכמות נדיבה, ולאחר מכן ספגו את השאריות בעזרת צמר גפן. השמן יגרם לנעל לדחות מים, ויהפוך את הנעליים לעמידות במים לזמן מה.

חנוכיית פס חנוכה טרוויה רביעית חנוכה חנוכייה-לי ערכת ציירה מחשב מחשבים יוצרים דמויות מפלסטלינה פאזל רצפה ענק 70 חלקים את משחקי החנוכה ניתן לרכוש כערכה מוזלת או כבודדים

לא חייבים להסתובב... מגוון משחקים לחנוכה בקליק אחד היברות שופס!

מלאכת אופה / מבשל (ז')

כלי שלישי, ומאכלים שבאים בגוש

בשבעות הקודמים דברנו על כלי ראשון ושני. חשוב לצנון שדברים שנאפו אסור להכניס גם לכלי שני, אם הנוזל שבתוכו עדין חם, כי אמן יש כולל בהלכה ש"אין בשול לאחר בשול", אך לאחר אפייה יתכן שיש בשול. לכן אם רוצים לטבל, למשל, בסקוויט בקפה, מתר לעשות זאת רק בכלי שלישי.

כל הכלים של כלי ראשון ושני וכו' הם לגבי נוזלים. אך מאכלים שבאים בגוש, כמו תפוח אדמה, או בשר ועוף - גם אם מעבירים אותם מכלי לכלי, הם עדין נחשבים ל"כלי ראשון" כל עוד הם חמים, כי החם נאגר בתוכם. לכן, למשל, אין לערבב חמאה או מרגרינה בפירה תפוחי אדמה שעדין חם.

בדיחות

יוסי: סליחה, אפשר להזמין סטייק ושיפוד פריגית עוף, ולקינוח כוס שוקו? המלצר, המון: איך תזמין שוקו אחרי שתאכל בשר ועוף?! יוסי: "אני מכיר את השירות שלכם. עד שתוציאו את הקינוח - כבר יעברו שש שעות..."

עכבר א': התחסנת? עכבר ב': השתגענת? קודם שיעשו ניסוי בבני אדם.

המורה: "אבי, גש למפה והראה לנו איפה אמריקה". אבי ניגש ומצביע: "הנה, פה". המורה: "יפה. עכשיו, ילדים מי גילה את אמריקה?". ילדים: "אבי!!!".

מורה: מי יודע איפה נמצאת אוסטרליה? יעקב: בעמוד 58 באטלס.

הבדיחות מתור הספר "תן בדיחה 4" מאת יעקב חמו. לרכישת הספר, פנו להיזרות שופס.

מממ... מזר... מעולם לא נתקלתי בשיחה שמגיעה מכזה מספר... מחר אשאל את רובי, הוא כשח ידע מהי הקדמת הזו.

אמא, זאת לא בצוה, יש לנו שיחה מזהה, אני אכדק את המספר ונכלל לדעת מאיפה הגיעה השיחה.

מזר... זה נשמע כמו תקליט שמדקלם מספרים... ואותיות באנגלית...

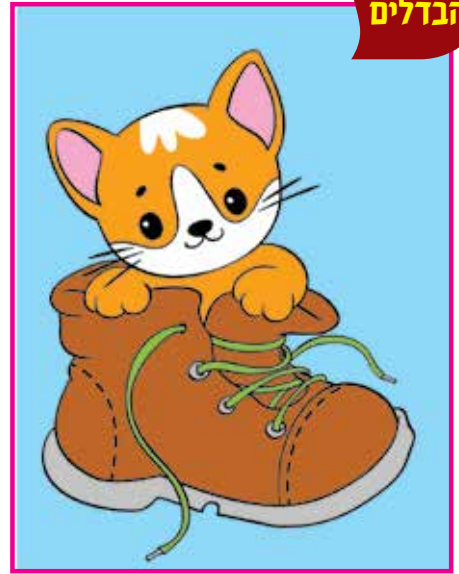
24:00 - בביתו של רובי...
רובי תענה בבקשה לשלפון!

24:00 - בביתו של ישראל...
מעין... מה המשמעות על כל האותיות והמספרים האלו טוב שיש לי עט ונייר, אני אספיק לרשם הכל...

24:00 - בביתו של גדי...
הלו... מממ... זה מזרחי זה הקלטה של מספרים ואותיות באנגלית! זה כשח שעות...

יש לי תחושה שמדבר בתחלתה של הרפתקה מארץ הספרים!

מצאו 10 הבדלים

כמה טוב ה'!

תבחרו: להצטער - או לראות את סיבת הסיבות

שמחתי כל כך שיכלתי לעזור להן, ואמרתי להן: "תשמעו איזה קטע, בדיוק הבנים שלי הביאו מהחיידר דגים, ותהיתי ביני לבין עצמי אם נצליח להיעזר בהם, ואם הם יצליחו לשרוד עד התשליך (מה שבד"כ לא קורה)..."

עלינו אלי הבייתה, ובהשגחה פרטית הדגים שרדו כנגד כל הסיכויים. הן עשו תשליך, ואמרו לי: "וואי, תודה, המורה, אם לא היינו רואות אותך היינו מוותרות, אז זיכית אותנו".

"איזה נס שהגעתן! התאכזבתי מעצמי כל כך על שוויתרתי והגעתי לבית כנסת קרוב, ושלא הצלחתי ללכת עוד קצת כדי להגיע לבית הכנסת המוכר שבו אני מתפללת. כשנכנסתן לבית הכנסת והגענו אלי לתשליך, קלטתי שה' סידר את זה, באצטלה שאני לא מספיקה להגיע לבית הכנסת, רק כדי שאפגוש אתכן ותוכלו לעשות תשליך..."

לעיתים אנחנו מתאכזבות ממשוהו, ורק אחר כך מבינות כמה טוב ה' שסובב את הסיבות והעילות שנגיע בדיוק למקום שבו אנחנו צריכים להיות כדי לעזור לעוד יהודי/ה. שנוכח תמיד לפקוח את העיניים ולראות כמה טוב ה'.

גם לך יש אפשרות להכיר את היהדות לעוד נשמה. לארגון שיעור או הפרשת חלה אצלך בבית

יחייגי 073-222-1290

הרבה פעמים אנחנו חושבים שאנחנו יודעים בדיוק היכן נכון לנו להיות... עד שה' מדבר אלינו דרך החיים, ואנחנו מבינים שהוא מכין תוכניות נכונות יותר עבורנו.

סיפור קטן שהתרחש בראש השנה האחרון, עם תובנה חשובה. בכל תפילות ראש השנה אני מגיעה לבית הכנסת כדרך קבע. כל מה שאני לא מספיקה בכל השנה - אני משלימה בראש השנה.

אך מאילווצים אלה ואחרים, כלומר תוך כדי האירוח של משפחות מגוונות אצלינו בחג, השלמת שני ספרי תהילים, הכנת השולחן וכו', בתפילת מנחה שלפני התשליך, לא הספקתי להגיע לבית הכנסת הרגיל שבו אנו מתפללים (שנמצא במרחק הליכה מהבית), וירדתי מתחת לביתי, היכן שישנו מניין "קורונה", שהתחיל מאז וממשיך גם עתה, בשבתות ובחגים.

התחלתי להתפלל עם המניין, ואיכשהו לא מצאתי את עצמי. התחלתי להצטער כל כך, ואמרתי לעצמי: "איך זה שלא התאמצתי מספיק ולא הספקתי להכין ולעשות את כל מה שכתננתי? ואיך זה שאני

מוותרת לעצמי - ובוחרת לא ללכת לתפילה כמו שצריך?" ועוד הרבה מחשבות שונות ומגוונות עלו לי מעצת היצר הלא סימפטי שלנו. תוך כדי המחשבות שמציפות אותי, פתאום נכנסו לבית הכנסת שלוש בוגרות שלמדו אצלי. שמחנו כל כך לראות אלו את אלו. הן שאלו אותי היכן עושים תשליך ואיך בדיוק, וכיוון שהן ממחרות - הן ביקשו את עזרתי.

הרבנית חגית שירה
חכמת נשים

ימים מאירים בכסלו

לפני חודשיים העירו אותנו בסליחות ובתקיעת שופר. עכשיו מעירים

אותנו באור

רק לפני חודשיים... איפה היינו? ימים נוראים, תפילות, תחנונים, קבלות טובות... טהורות כל כך. והנה, כבר כסלו (חודש טוב), וכתוב בספרים הקדושים שתשרי חשוון כסליו הם ראשי תיבות (אותיות ראשונות של המילים) חת"ך, וחת"ך זה שם קדוש שיוצא מסופי התיבות: פותח את ידך... השם הזה מסוגל לתשובה ומסוגל לשפע. ואיך? ומשביע!... מה זה משביע? אומרת הגמרא שכאשר בא תינוק לעולם, משביעים יצר טוב על יצר רע - משביעים את התינוק שיהיה צדיק ולא יהיה רשע. בואי נחשוב רגע, אם יש שני ילדים, אחד צדיק ואחד רשע, ממי אני אבקש להיות צדיק, מהילד הצדיק או מהילד הרשע? כמובן מהרשע, כי הצדיק הוא כבר צדיק, נכון? כאן הגמרא אומרת שמשביעים את היצר הטוב. למה? והתשובה מדהימה כל כך - השבעתי, לשון

שובע. היי שבעה בטוב, בקשו ממך כשנולדת, קחי את הטוב שבחיים שלך ותשבעי ממנו, היי שמחה בחלקך ואל תרעבי למה שלא שלך - ככה זוכים לשפע! ויותר מזה, חז"ל אומרים שמשביעים את האדם לפני שהוא יורד לעולם: תהיה צדיק ואל תהיה רשע, ואפילו כל העולם אומרים לך צדיק, אתה תהיה רשע בעיניך... למה? למה אני צריכה להיות רשעית בעיניך? כדי שאתאוהו לטוב! כדי שכל הזמן השאיפה שלי תהיה לחטוף טוב ועוד ועוד טוב, ולשבוע רק ממנו.

זה מתחבר כל כך לסגולה הנפלאה של רבי חיים פלאגי, שמי שלא יתלונן ולא יקטר מראש חודש כסליו ועד יום "זאת חנוכה" - יזכה לישועה גדולה. כסליו (בכתיב מלא, כפי שהוא מופיע בספר נחמיה) - אותיות כסוי לו. זו המהות של החודש הזה, הוא מספר לך שמתחת לכל גנוז אור! כן, כל הניסיונות, הקשיים,

ההתמודדויות, כל מה שאת עוברת - זה כיסוי לאור גדול.

אתן יודעות, חודש כסליו מקביל לסיוון. שניהם בגימטריה (חישוב האותיות למספרים) 126, ובשניהם מאיר אור התורה. בסיוון בהתגלות, במעמד היסטורי על הר סיני בקולות וברקים, ובכסליו... בכסליו זה עמוק, זה בפנימיות. כסליו הוא חודש שאת צריכה לחפש בו את אורות הברקים והקולות בתוך החושך. רבי חיים פלאגי כותב שהאור של חנוכה מתחיל להאיר כבר מראש חודש כסליו. הוא כותב שמעכשיו צריך להכין את החנוכייה, לנקות ולקרצף אותה. זה יזכיר לך לא להתלונן, כי האור כבר כאן, וכל מה שנדרש ממך זה לנקות ולקרצף, להסיר את מה שמכסה עליו, לתפוש אותו בידיים להנות ולשבוע ממנו.

אז רק לפני חודשיים... איפה היינו? והעירו אותנו בשופר, בסליחות, בתפילות...

חלפו חודשיים, וגם עכשיו מעירים אותנו, אבל עכשיו מעירים אותנו באור.

כשאת ישנה, יש שתי דרכים להעיר אותך. האחת - לקרוא לך, לנער אותך... והשנייה - להדליק את האור בחדר. והוא דולק עכשיו בחדרי לבך. חודש טוב.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

מחלקת אמ"א דואגת לטעוט
אותך ואת תינוקך בחום ואהבה

אמ"א
יש רק אחת

הדרכה לגיל ההתבגרות

מה עושים עם התפרצויות של גיל ההתבגרות, והאם אפשר להתגבר על חרדה בלי טיפול תרופתי?

? בתי בת 12. היא התחילה לענות לי ולבעלי, להתפרץ בזעם, להכות את הילדים הקטנים וכו' בבקרים. המריבות תמיד קשורות אליה, והיא עושה הרגשה שכל העולם "חייב" לה. מה עושים? אני צריכה הדרכה מיוחדת לגיל הזה?

את צודקת שהשלב של גיל ההתבגרות הוא שלב קצת מרדני, בדיקו כמו גיל המרד שהוא גיל שנתיים.

לנערים/ות יש פתיל קצת קצר... שינויים הורמונליים בגוף גורמים להם להיות קצת עצבניים, חסרי סבלנות וכדומה. אבל אין שום סיבה לילד לדבר בחוצפה, להפר גבולות וכללים שבבית וכו'.

אני מבינה מאוד את ההתלבטויות שלך ואת הקשיים במה לעשות, להגיב? לשתוק? לוותר? וכו'.

זה בסדר גמור שזה מה שאת מרגישה, אך אם תגיעי עם כל הספקות הללו בלבך מול בתך, זה יגרום למצב גרוע יותר ולמרד גדול יותר.

הדבר החשוב ביותר שילד צריך להרגיש בכל מצב ובגיל הזה בפרט הוא ביטחון מצד ההורה, שאמא שלי או אבא שלי בטוחים בעצמם ובמה שהם מחליטים כרגע.

כדי לעשות לך סדר בראש, וכדי שבאמת תוכלי להרגיש כך (ולא רק לומר לעצמך), ואז בתך גם תוכל לשתף פעולה, אני ממליצה לך מאוד לקבל הנחיה והדרכה. ידע לא חסר, ב'ה', אך כיצד ליישם בשטח - זה הקושי הגדול (בדיקו מה שקורה לך כרגע, כפי שתארת).

הדרכה מעשית עם בתך, ביחד עם התחשבות ומודעות לרגשות שלך ולמה שקורה לך מולה, תעזור לך מאוד לדעת להתנהל איתה נכון, והקשר ביניכן יהיה נעים הורי וחברי.

חשוב לי לציין שהמעבר בין הילדות לגיל ההתבגרות הוא קו דק מאוד, שכדאי מאוד לא לפספס אותו, כי זה קריטי מאוד לגבי כל המשך הקשר שלך עם בתך. **יוכי דנחי, יועצת חינוכית ותומכת רגשית לגננות ולאמהות**

...

? האם ניתן לטפל בחרדה מבלי להזדקק לתרופות?

קודם כל, התשובה היא כן, ניתן לצאת מחרדות בלי תרופות.

כיצד עושים זאת?

אחד הטיפולים הכי מוכחים והכי יעילים הוא טיפול קוגניטיבי-התנהגותי. זהו טיפול פסיכולוגי קצר מועד של מספר מפגשים, שנערך אחת לשבוע ומנסה להשיג את המטרות הטיפוליות שאותן בחרו המטפל והמטופל.

במהלך הטיפולים נותן המטפל כלים למטופל, על מנת לשנות את דפוסי החשיבה וההתנהגות. תפקידו של המטופל הוא לתרגל וליישם את הכלים שאותם קיבל בטיפול.

מה לומדים במסגרת טיפול זה?

ראשית, ניתן לזהות דפוסי חשיבה לא בריאים שמעצימים את החרדה, ולהחליף אותם בדפוסי חשיבה בריאים, כמו ביקורתיות, פרפקציוניזם, ויסות רגשי - כלומר חוסר יכולת להרגיש רגשות לא נעימים וכו'.

בעיקרון, ניתן לפתור את החרדה בלי להזדקק לתרופות.

לעיתים יהיה בכל זאת צורך לצרוך תרופות על מנת להגיע למצב נפשי מאוזן יותר ולרגיעה, וכמובן להקל על המטופל, וזאת כמובן בהמלצת פסיכיאטר או רופא משפחה.

לעיתים קרובות, התרופות מלוות בתופעות לוואי, כמו ירידה בתיאבון, הפרעות שינה ועוד. חשוב לציין שיעילות התרופה משתנה מאדם לאדם, ולכן הנטייה היום היא להימנע מלקחת טיפול תרופתי עד כמה שניתן. אך צריך לזכור שזה תלוי במטופל, וכמובן תלוי ברמת הקושי איתה הגיע המטופל. **יפה איפרגן, MA, אשת חינוך ומטפלת CBT במחלקת "נפשי בשאלתי"**

סובלים, לטובה

אם אינך מוכן לסבול מעט, תסבול הרבה (ר' נחמן מברסלב). זהו משפט חשוב כל כך, שבעצם מסכם את כל תכליתו של האדם בעולם הזה. העולם הזה הוא פרודור ומעבר לעולם האמת, בו החיים הם עונג עילאי שאין יכולת לתפוס בשלנו. אבל בשביל לזכות בחיים טובים שם למעלה, צריך לעמול ולסבול קצת בעולם הזה. בעולם הזה "אין רגע בלי פגע", אמר רבי נתן, תלמידו של רבי נחמן. צדק כל כך.

ואם נקביל זאת לשמירה על אורח חיים בריא, הרי זה מתאים לפסוק: "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" - תשמור כל הזמן על אורח חיים בריא, תגן על עצמך ממחלות, חס ושלום (גם אם 80% הצלחתם, הרי זה נהדר). כאשר מחלות פורצות, לעיתים זה כבר סבל רב מדי. הן לא תמיד קלות לריפוי, ויש מצבים בהם כבר לא ניתן להחזיר את הגלגל אחורה, כי האיבר ניוק לגמרי, לא עלינו. לא לכולם יש הכוחות לקיים ולסבול את כל מה שכרוך ב-"ונשמרתם" על מנת למנוע מחלות, אבל ידע נותן כוח. ברגע שאדם לומד את הדברים על בוריים, אם זה בעבודת המידות או בנושא הבריאות והשמירה עליה, יש לו כוח גדול יותר להתאמץ, לסבול קצת ולמנוע סבל עתידי רב יותר.

אורח חיים בריא טומן בחובו הנהגות של מאמץ, לימוד, הקדשת זמן, איפוק והימנעות מהנהגות קלוקלות. ביחס לסבל ממחלה, הנהגות אלו נסבלות.

מי מכס מסוגל לומר "לא" לעוגת קצפת חלבית עם שוקולד בלגי כאשר הוא רעב? מעטים. אבל אם אדם נמצא בתוכנית לניקוי רעלים ודיאטה, ויודע שמעט סבל כרגע, ע"י איפוק, ימנע ממנו בעתיד סבל גדול יותר, כמו סכרת או השמנה שתביא למחלות נוספות וכו', אז יהיה לו הכוח לומר כרגע "לא", כי הוא מבין בשכלו שמשתלם לו לטווח הרחוק. הוא מוכן לסבול קצת כרגע, במקום לסבול הרבה יותר בהמשך חייו. ועל זו הדרך ישנן דוגמאות נוספות ורבות בתחומים שונים.

קחו אחריות. לימדו את נושא הבריאות, עבודת המידות וכל מה שצריך בשביל לקיים כאן חיים טובים יותר, ושתהיה לכם שנה של בריאות שלמה, עם ציפייה לקבל את משיח בן דוד במהרה היום.

לרכישת המהדורה האחרונה של הספר "חיי התזונה להתנתקות, להבריא, לרזות בקלות" חייגו להידברות שופס: 073-222-1250

סדנת איפור
מרתקת ומעצימה
המאפרת צילה אלחנתי*

חשיבה חיובית
בהנחיית הגברת חורן קורס

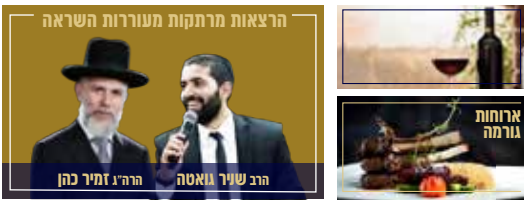
אירידיוולוגיה
אבחון על פי גלגל העין הקוצ'רית
זוהרה שרביט

סיפורי אמונה מחזקים
הרב חיים זאיד

בריא אגון טוב לנשמה
סדנת ציב מוויזית ארליס

הסטנד אפ לסטנדר
הרב יעקב חמו

עוצמות הנפש
הרב מרדכי חזיה

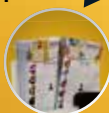
שבת פרשת ויצא | חמישי-שבת ז'ט"ז כסלו | 1-3/12
 מזח פרטי למלון | טרסת שמש גדולה | משחקיה לילדים
הבטיחו מקומכם עמנו
 - מספר המקומות מוגבל -
073-222-1-270

האמנוי אליך ההפצה אלינו

תרום נקודת
הפצת עלוני שבת
של הידברות

ואנחנו בהידברות
נדאג לחלוקת העלונים
באחת מ- 613 עמדות
הנחת התפילין
ברחבי הארץ!

למנוי התקשרו:
073-2221388
חודש ראשון
מאתמול למצטרפים

חולם לקרב רחוקים?
עמדות התפילין של הידברות,
מחפשות תורם שישלים אותן
עם עלוני הידברות האהובים!

יריד חנוכה הגדול

מקט: X1181
חנוכיית קריסטל
שולחן מתכת מהודר
להנחת החנוכייה
גובה: 54 ס"מ

מקט: X2628Z
חנוכיית פילגרים
זהב
גובה: 38.5 ס"מ

מקט: X2193Z
חנוכיית "הודיה"
כסף וזהב משולב
גובה: 48 ס"מ

מקט: X1535BG
חנוכיית קריסטל
"ירשת כסף"
גובה: 59 ס"מ

מקט: X4971
חנוכיית "סביבון"
בעיטור זהב
גובה: 23.5 ס"מ

מקט: P707ZA
חנוכייה/כמוטים מתהפכים
אקוריום כסף זהב
גובה: 27 ס"מ

מקט: X4192A
חנוכיית קריסטל
"עיסורים"
גובה: 18 ס"מ

מקט: X4186A
חנוכיית קריסטל
"כנינים"
גובה: 21 ס"מ

מקט: X3136AG
סט 3 סביבון
קריסטל צבעוני
גובה: 8 ס"מ

אצלנו יש כפל מבצעים!! בכל רכישת חנוכייה, קבלו ערכת שמן זית מוצק כשר למהדרין במחיר מוזל + ברכון סדר חנוכה מפואר במתנה
 עוד מגוון ענק של מוצרים באתר << 073-222-1-250 shops.hidabroot.org

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת: שלום בן דוד | פונגדה בן טורי | יעקב בן מסטן | יהונתן יהואש דוד בן חנה | רחל בת מסעודה | לאה בת חנה | יהודית בת מרים | מאיר בן שושנה **בשורות טובות וכל הישועות:** אליעזר יועד בן יורם ואיילת | עדיה חוה בת יוסף ונויה טובול | רותם בן שושנה **רפואה שלימה:** חיים בן נעימה

להקדשת העלון
חייגו: 073-2221388
 (שלוחה 3)